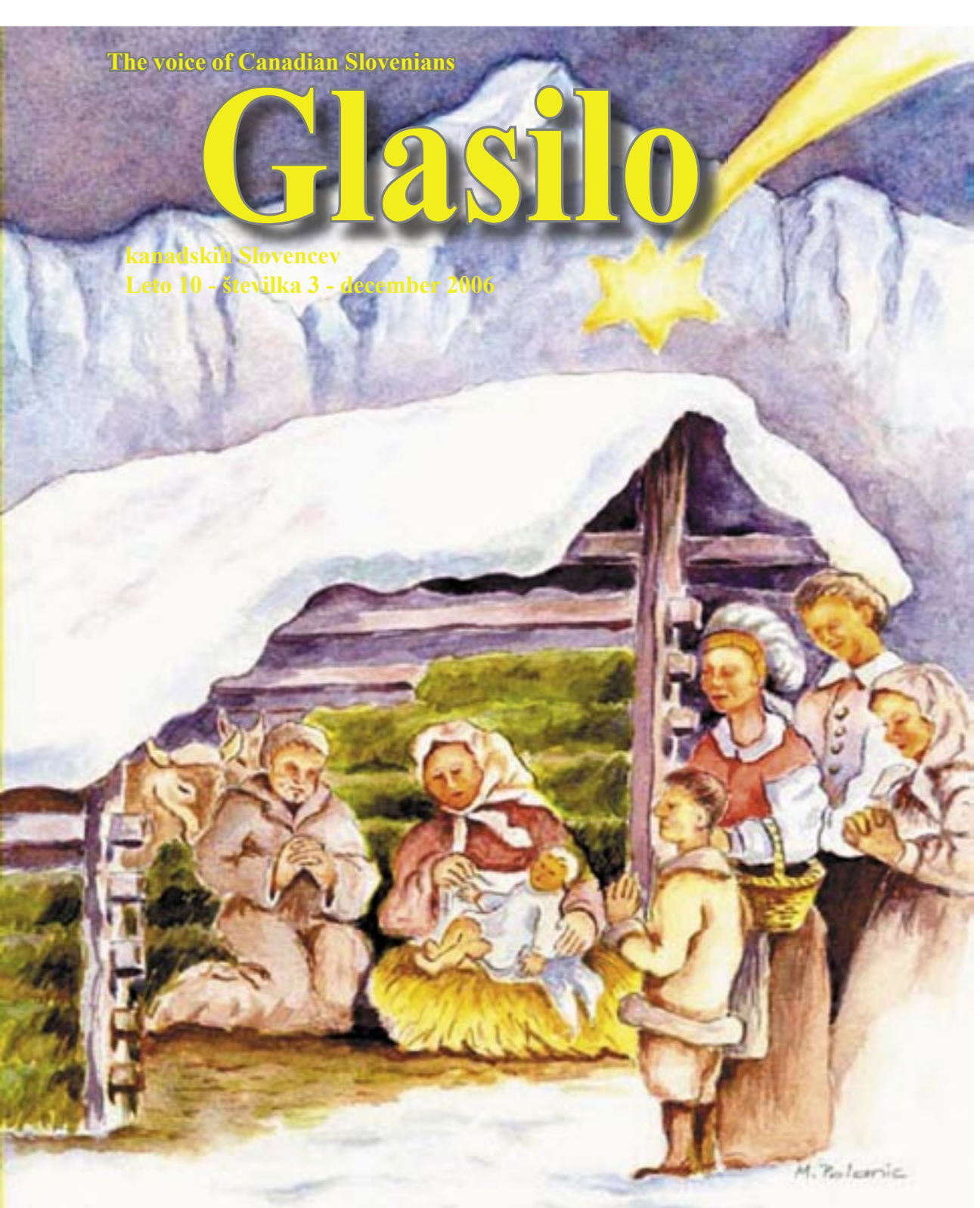

The voice of Canadian Slovenians

Glasilo

kanadskih Slovencev

Leto 10 - številka 3 - december 2006

Božična noč

Martin Polanič

V srcu sreča in toplina,
radost, veselje polni stari dom,
petrolejka sence meče
na skrivnostno Sveto noč.

Slika ta živi v spominu,
solza sreče je v očeh,
dedek ogleduje se po vnukih
in razmišlja o nekdanjih dneh.

Danes vsi ob jaslicah so zbrani
na to skrivnostno Sveto noč,
v drugem kraju, v drugem času,
a vendar ista še božična je skrivnost:

Nocoj se Božje dete je rodilo,
tiho kot snežinka je med nas prišlo,
pri ubožnih in ponižnih našlo je zavetje,
da odreši ves človeški rod.

Nocoj rodil se Kralj je kraljev,
Dete za človeško srečo darovano,
za trpljenje je bilo rojeno,
nam v tolažbo, upanje poslano.

Uredništvo in uprava Glasila kanadskih Slovencev

želita vsem sodelavcem, sponzorjem in bralcem ter vsem Slovincem širom po Kanadi in v domovini vesel Božič ter srečno, mirno in zadovoljno novo leto.

GLASILO

Osrednja revija za Slovence v Kanadi / Main publication for Slovenians in Canada

IZDAJA - VSKO - Vseslovenski kulturni odbor
PUBLISHED By - VSKO - All Slovenian Cultural Committee

ODGOVORNA UREDNICA / CHIEF EDITOR:
Cvetka Kocjančič
e-mail: cvetka.kocjancic@theslovenian.com

UREDNIKA / EDITOR:
Milena Soršak
e-mail: milena.sorsak@theslovenian.com

IZVRŠNI UREDNIK / PRODUCTION EDITOR:
Frank Brenc
e-mail: frank.brence@theslovenian.com

ADMINISTRACIJA / ADMINISTRATION:
Sandra Komavli
e-mail: sandra.komavli@theslovenian.com

MARKETING:
Florian Markun
e-mail: florian.markun@theslovenian.com

LEKTOR ZA ANGLEŠČINO / ENGLISH EDITOR:
Richard Vukšinič

DOPISNIKI IN OSTALI SODELAVCI / WRITERS AND
OTHER MEMBERS OF THE PRODUCTION TEAM

Anica Resnik, dr. France Habjan, Silva Plut, dr. Anne Urbančič,
Frank Novak, Martin Polanič, Vladimir Urbanc, Roman Travar,
Miro Koršič, Ciril Soršak, Marjan Kolarič, Milan Vinčec

NASLOV / ADDRESS
GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV:
c/o Frank Brenc
94 Glenthorne Drive, Scarborough, ON M1C 3X5
Tel: 416-281-6794, Faks: 416-281-4287

SPLETNA STRAN / WEB PAGE:
www.theslovenian.com

Iz vsebine

2. Božična noč
4. Božična misel
5. Božični pozdrav predsednika VSKO
6. Konvencija Slovencev v Kanadi
9. Predsednik Državnega zbora RS dr. France Cukjati v Kanadi
12. Talent show - dobrodelna prireditev za Victoria Fund
14. Hvala lepa - Thank you for helping
15. 15. obletnica Radia Glas kanadskih Slovencev
17. 15-letnica Vokalne skupine Plamen
18. Naše življenje
20. Ivan Plazar CM - sedemdesetletnik
21. O delu Kanadskega slovenskega kongresa
22. Kulturna manifestacija ob 40-letnici Soče in Majolke
24. Stane Kranjc - predstavnik kanadskih Slovencev
26. Slovincem v Kanadi
27. Slovenski Božič v Vancouvru
29. Božični večer
30. 10. obletnica folklorne skupine Marjetica
31. Bo prva dama Kanade Slovenka?
32. Slovenci v domovini in po svetu
33. Matilda Vedlin
34. Božičnica
37. Zvone Hrastnik
38. Slovenia Credit Union
39. Zaključek poslovne dobe 2006
40. Ne rešeno romsko vprašanje v Sloveniji
41. Konzularne ure
42. Spored prireditev

Božična misel

Valentin Batič C.M.

Človek težko prenaša temo. Bolj ko se dan krajša, bolj postaja otožen, počasen in celo depresiven. Prižiga si luč, ne samo zato, da bi videl, ampak tudi zato, da bi se bolje počutil. Le pogledajte, kako hitimo prižigati božične lučke, da bi pregnali vsaj malo teme in nam bi bil svet bolj prijazen. To ne delajo samo globoko verni ljudje, ampak tudi tisti, ki sploh ne verujejo.

Slabe novice, ki nam jih vsak dan posredujejo mediji, so tudi nekakšna tema. Čeprav nam jih poročajo zato, ker jih smatrajo za senzacionalne, nam te vesti povzročajo enake občutke kot jih povzroča tema. Kako da se ti moderni oznanjevalci ne zavedajo posledic, ki jih slabe novice povzročajo?

Ko premišlujem o temi in luči, mi kot vernemu človeku uhaja misel na dve različni podobi v človeški zgodovini. Bog je človeka postavil v raj, človek pa je Boga postavil v hlev. V raju je Bog zasadil drevo življenja, človek pa je Bogu zasadil križ. Vedno se je človek protivil Bogu. Želel je postati Bog. Bog pa postane človek zato, da nam bi bil podoben v vsem, razen v grehu.

Bolj ko to premišlujem, manj razumem. Bolj ko se človek podaja v temo, bolj mu hiti Bog izkazovati svojo ljubezen. Bog se tako poteguje za človeka, kakor da bi ga potreboval, kakor da bi brez njega ne mogel. Iz usmiljenja in dobrote Bog preprosto ne pusti, da bi se mu človek izgubil. Zato

mu v temi zunaj raja hoče biti ognjeni steber, ki človeka varuje in mu razsvetljuje pot.

Bog se ne sramuje grešnega človeka. "Moderni" kristjan pa trdi, da je biti veren zasebna zadeva in ne čuti sramu, če se Bogu izogiba ali ga celo zavrača. Izkazovati Bogu ljubezen je staromodno. Jasli z Božjim Otrokom so samo lepa starodavna zgodba in na križu pribiti Odrešenik podoba premaganca.

Bog me varuj take teme. Želim si luči, ki je pastircem kazala pot k jaslim z Božjim Otrokom. Kako bi se mu mogel upirati. Sprejemam ga v veri, pred njim poklekujem, strmim in občudujem to brezmejno Božjo ljubezen, ki se mi vablljivo smehlja, da se nevede pridružim angelom in z njimi pojem:

**Slava Bogu na višavah, Božji mir
ljudem na zemlji!**

Božični pozdrav predsednika VSKO

Kot predsednik Vseslovenskega kulturnega odbora bi se rad zahvalil vsem, ki ste na kakršenkoli način pripomogli k našemu uspešnemu delovanju v letošnjem letu. Še posebna zahvala velja gospodu Jožetu Kastelicu, ki nam že petnajst let brezplačno daje prostor za pisarno, kjer imamo tudi lepo urejen radijski studio.

Radio Glas kanadski Slovencev je letos praznoval svojo 15-letnico in upamo, da se bo ta oddaja v Kanadi še dolgo oglašala. Vsem sodelavcem in podpornikom te radijske ure se prav lepo zahvaljujem.

Tudi dvomesečnik Glasilo se je po nekajmesečnem premoru spet začel redno oglašati in z veseljem vam zagotavljam, da še dolgo ne bo utihnil. Leandru Škofu se lepo zahvaljujem za njegovo brezplačno petletno delo pri urejanju Glasila, novemu razširjenemu uredniškemu odboru pa želim kar največ uspehov pri nadaljnjem delu. Letos smo začeli povečano kampanjo za pridobivanje novih naročnikov in še posebej vabimo slovenska društva, da nam

pri tem našem prizadevanju pomagata. Vsem sodelavcem Glasila se zahvaljujem za njihovo nesebično prostovoljno delo, prav tako se zahvaljujem naročnikom in sponzorjem, ki finančno podpirajo to publikacijo.

Vseslovenski kulturni odbor je letos zabeležil edinstven zgodovinski dogodek z organizacijo Konvencije Slovencev v Kanadi, katere so se udeležili delegati večine slovenskih društev iz vse Kanade. Cilj Konvencije je bil izvolitev predstavnika kanadskih Slovencev za Svet za Slovence po svetu pri Vladi RS. Za to pozicijo je bil demokratično izvoljen torontski rojak Stane Kranjc. V imenu VSKO mu iskreno čestitam in mu želim veliko uspehov pri njegovem delu. Zahvaljujem se odboru za pripravo Konvencije in vsem delegatom, še posebno tistim, ki so prišli iz drugih kanadskih provinc. Prepričan sem, da bo to srečanje začetek nove oblike meddruštvenega sodelovanja, saj so bili vsi delegati mnenja, da so taka srečanja potrebna in koristna za ohranjanje slovenstva v Kanadi.

Vsem članom upravnega odbora VSKO, vsem sodelavcem Radia Glas kanadskih Slovencev in dvomesečnika Glasilo kanadskih Slovencev, ter vsem društvom širom po Kanadi, ki z Vseslovenskim kulturnim odborom sodelujete, želim vesel Božič, v novem letu pa veliko sreče in uspehov.

Marjan Kolarič

Konvencija Slovencev v Kanadi

Cvetka Kocjančič

V preteklosti je bilo že več poskusov za povezavo slovenskih društev v Kanadi, vendar situacija v naši slovenski kanadski skupnosti tega ni dopuščala. Najbolj enotni smo bili v času slovenskega osamosvajanja, ko smo pustili ob strani vse ideološke razlike, ki so nas v preteklosti ločevale. Upali smo, da bomo v novih razmerah lahko bolje sodelovali in v ta namen je bil ustanovljen Vseslovenski kulturni odbor, forum za informiranje in koordinacijo meddruštvenega sodelovanja. Le-ta je uspel pritegniti večino slovenskih društev v Južnem Ontariu, ni mu pa uspelo slovenske skupnosti tako zediniti, da bi lahko priredili skupno proslavo ob dnevu slovenske državnosti. Prav tako mu ni uspelo razširiti svojega povezovalnega dela na slovenska društva v drugih provincah.

Predlog slovenske vlade, naj si Slovenci v Kanadi sami izberemo svojega predstavnika, ki nas bo zastopal v Svetu Slovencev po svetu pri slovenski vladi, je Vseslovenski odbor spodbudil v akcijo, da je 3. in 4. novembra 2006 organiziral Konvencijo Slovencev v Kanadi. V ta namen je bil na širšem meddruštvenem sestanku izvoljen poseben odbor za pripravo Konvencije, ki mu je predsedovala Magda Razpotnik. Poleg nje so bili v odboru še Marija Jevnišek, Marija Prilesnik, Marjan Kolarič, Sandra Komavli, Rudi Mihelič in častni generalni konzul Jože Slobodnik v vlogi svetovalca.

Delegati so imeli priložnost, da so se že v petek, 3. novembra v prostorih častnega

generalnega konzula med seboj spoznali in se seznanili z delom, ki je bilo pred njimi. V soboto se je Konvencija začela že ob devetih zjutraj. Dvorana je bila zelo svečano pripravljena, delegati so ob registraciji prejeli mapo z raznimi informacijami (med drugim tudi izvod Glasila in spisek vseh kanadskih slovenskih društev z imeni in telefonskimi številkami predsednikov). Tudi kandidati so se zavedali, da je to za kanadske Slovence pomemben zgodovinski dogodek, in so se na Konvencijo dobro pripravili, da bi čimbolj temeljito predstavili svoje društvo in pričakovanja, ki jih imajo od osebe, ki bo na Konvenciji izvoljena za predstavnika kanadskih Slovencev. Drugi del je bil namenjen splošni diskusiji. Največ pozornosti je sprožilo vprašanje, kako pritegniti v društveno delo slovensko mladino. S tem problemom se sooča večina slovenskih društev v Kanadi, ki so bila ustanovljena pred štiridestimi, petdesetimi leti, kakor tudi društva, ki so bila ustanovljena po osamosvojitvi Slovenije. Razveseljivo je bilo dejstvo, da je bilo na Konvenciji skoraj polovico delegatov iz vrst druge generacije, čeravno nekateri niti niso bili preveč mladi.

Vsi delegati so se strinjali, da je slovenska skupnost v Kanadi na nekem prelomnem obdobju in to v razmerah, ki so edinstvene, saj se naša mladina, od osamosvojitve Slovenije naprej, z veliko večjim ponosom zaveda svojih korenin in

svoje pripadnosti slovenskemu narodu, po drugi strani pa slovenski jezik ni več tista osnovna povezovalna moč. Iz diskusije je bilo moč potegniti naslednje zaključke: za politične razprtije iz preteklosti naj v slovenski skupnosti ne bo več mesta; mladim je treba dati priložnost za društveno delo, jim zaupati, svetovati in njihovo delo spoštovati, tudi če vedno ne dosežejo pričakovanja starejših članov, oziroma če imajo drugačne ideje; že v rani mladosti jim je treba privzgjajati čut za vodstvo in jim potem dajati vse večje odgovornosti; mlade je treba opozoriti na možnosti, da jim sodelovanje v slovenski skupnosti lahko koristi pri kanadskem študiju: slovenska šola je priznana kot srednješolski kredit, srednješolci lahko opravljajo obvezno

prostovoljno delo (community service work) v okviru slovenske skupnosti, študentje na univerzah lahko dobijo v slovenski skupnosti gradivo in pomoč za samostojen študij (independent study course). Vsi navzoči so se strinjali, da bi bilo treba organizirati posebno konvencijo za slovensko mladino v Kanadi, na kateri bi se mladi potomci Slovencev med seboj spoznali ter izmenjali svoje izkušnje in predloge za delo v slovenski skupnosti. Živahna diskusija se je razvila tudi pri vprašanju našega odnosa do neslovenskih partnerjev v mešanih zakonih. Večina delegatov se je strinjala, da je aktivno delovanje neslovenskih partnerjev v slovenskih društvih hvalevredno in da je te ljudi treba spoštovati in jim dajati občutek enakovrednosti.

Delegati na Konvenciji

V popoldanskem delu Konvencije sta bili na sporedu nominacija kandidatov in volitve. Za predstavnika kanadskih Slovencev v Svetu za Slovence po svetu so bili predlagani iz Toronta: Marjan Kolarič in Joe Cestnik (ki sta kandidaturo odklonila), James Adamič, Stane Kranjc, Peter Klopčič, iz Windsorja Ferdo Martinčič in Branko Maligec iz Winnipega. Vsak kandidat se je moral udeležencem Konvencije predstaviti s kratkim življenjepisom, z opisom svojega dosedanjega dela v slovenski skupnosti in z osebno interpretacijo pozicije, za katero je kandidiral. Sledile so tajne volitve. Z veliko

Kandidati: Ferdo Martinčič, Peter Klopčič, James Adamič, Stane Kranjc, Branko Maligec in Marjan Kolarič

večino je bil za predstavnika kanadskih Slovencev izvoljen Stane Kranjc. Odločeno je bilo, da bo naslednja konvencija februarja 2008 v Winnipegu in da bo istočasno tam potekala tudi Konvencija kanadske slovenske mladine.

Na slovesnosti ob zaključku

Konvencije, katere se je udeležila tudi delegacija iz Slovenije, je predsednik DZ Republike Slovenije dr. France Cukjati čestital novoizvoljenemu predstavniku in Vseslovenskemu kulturnemu odboru kot organizatorju Konvencije. “Veseli smo, da smo prišli med vas v tem zgodovinskem trenutku, ko ste se zbrali na Konvenciji in izvolili svojega predstavnika,” je v svojem nagovoru povedal dr. France Cukjati. “To bo pomembno za vas, za vaše občutje, pa tudi za drugo in tretjo generacijo, da bo čutila odnos do izvora svojih prednikov, svojih korenin. Slovenija želi, da živite svoje slovenske korenine, zato je prišlo do tega zakona, da se vzpostavi trdnejša povezava z izseljenci.”

K o n v e n c i j a Slovencev v Kanadi predstavlja pomemben trenutek v naši zgodovini. Čeprav je sodelovanje Slovencev iz Ontaria s slovenskimi društvi v zahodni Kanadi obstajalo že več desetletij, še posebej pri organizaciji gostovanj raznih glasbenih skupin, je bilo tokrat prvič, da so predstavniki društev iz Vancouvra, Edomontona, Calgaryja in Winnipega prišli na sestanek v Toronto in skupaj z društvi iz južnega Ontaria enakopravno sodelovali pri izvolitvi skupnega predstavnika in pri reševanju problemov, s katerimi se izseljenska društva v Kanadi soočajo.

Predsednik Državnega zbora RS dr. France Cukjati v Kanadi

Dr. France Cukjati

Predsednik Državnega zbora Republike Slovenije se je od nedelje, 5. novembra 2006 do srede, 8. novembra mudil na uradnem obisku v Kanadi. Slovenci v Kanadi smo bili zelo veseli pozornosti, ki so nam jo ob svojem obisku izkazali predsednik DZ in ostali člani delegacije z zanimanjem za naše življenje in naša prizadevanja pri ohranjanju slovenstva. V soboto zvečer, ko so prispeli v Toronto, so se udeležili sprejema v Slovenskem centru pri Župniji Brezmadežne, ki ga je ob zaključku prve konvencije vseh slovenskih društev in organizacij v Kanadi ter ob priliki 15-letnice slovenske radijske ure Glas kanadskih Slovencev organiziral Vseslovenski kulturni odbor. Tako so imeli gostje iz Slovenije priložnost, da so se srečali z delegati slovenskih društev iz vse

Kanade in se seznaniti z delom slovenskih izseljencev. Tudi naslednji dan so posvetili slovenski skupnosti in obiskali župnijo sv. Gregorija Velikega v Hamiltonu, v Torontu pa so si ogledali še starostni dom Lipa in nastop slovenskih talentov na dobrodelni prireditvi v korist Victoria fonda.

Veseli nas, da se je predsednik DZ dr. France Cukjati odzval naši prošnji in za bralce Glasila odgovoril na nekaj vprašanj.

Gospod Cukjati, v Torontu ste bili prisotni na zaključku Konvencije kanadskih slovenskih društev in ste našega novoizvoljenega predstavnika, ki nas bo zastopal v Svetu za Slovence po svetu pri vladi Republike Slovenije, tudi osebno spoznali. Kaj ta Svet pomeni za nas tukaj in za vas v domovini?

Vesel sem, da sem imel to čast, da sem lahko obiskal Slovence v Kanadi ravno v času, ko ste na Konvenciji vseh slovenskih društev in organizacij v Kanadi izbrali svojega predstavnika v vladnem svetu za Slovence po svetu.

Slovenija si je že dalj časa prizadevala za večjo povezanost s Slovenci, ki živijo zunaj njenih meja in prepričan sem, da smo naredili korak naprej v smeri večje povezanosti, s tem pa tudi ohranjanja narodne identitete med Slovenci v zamejstvu in po svetu. Stane Kranjc, novoizvoljeni predstavnik kanadskih Slovencev bo vaš dober zagovornik in sogovornik z matično Slovenijo. Pomembno je, da kljub novemu

zakonu in vsem pozitivnim spremembam, ki vam jih je zakon prinesel, ohranjate željo in lahko rečem kar zahtevo po pristni povezanosti ne samo z rojaki v domovini, ampak tudi z državo kot politično inštitucijo. To vam namreč pripada. Hkrati pa si tudi Slovenci v domovini in država kot inštitucija želimo tesnejšo povezanost z vami, saj se zavedamo, da pripomorete k boljši politični, ekonomski, sociološki in pravni prepoznavnosti Slovenije v tujem okolju.

Upam, da ne bo ostalo le pri predstavniku v Svetu vlade za Slovence po svetu, temveč da bomo lahko kmalu imeli predstavnika Slovencev po svetu tudi kot enakovrednega poslanca v parlamentu. S tem bi bil odnos in komunikacija Slovencev po svetu z matično domovino še bolj pristen, trajen in tudi Slovenci v domovini bi lahko tekoče spremljali, kaj se dogaja z njihovimi rojaki po svetu.

Kakšna bo konkretna vloga tega predstavnika?

Predstavniki Slovencev po svetu v vladnem Svetu so najpomembnejša politična vez med domovino Slovenijo in Slovenci, ki so razkropljeni po celem svetu. Slovenija se je z zakonom o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja zavezala, da bo skrbela za kulturno sodelovanje in za ohranjanje ter učenje slovenskega jezika. Zavezala se je, da bo zagotavljala pogoje za ohranjanje stikov s Slovenci v zamejstvu in po svetu ter poglobljala sodelovanje z njimi na področju kulture, športa, gospodarstva, kmetijstva in na drugih področjih, predvsem

pa bo organizacijsko in finančno podpirala povezovanje in sodelovanje med Slovenci v zamejstvu in po svetu. Prav vaš predstavnik v Svetu bo med drugim pripomogel, da se bo omenjeni zakon in s tem tudi v zakonu zapisane dolžnosti države uresničevale. Prepričan sem, da bo pri svojem delu uspešen.

Vaš obisk v Kanadi je bil pravzaprav na državni ravni. Nam lahko poveste, kako je do tega državnega obiska prišlo, s kom vse ste se sestali v Ottawi in kako bi ocenili uspeh teh pogovorov.

Na uradni obisk v Kanado sem prišel na povabilo predsednika Spodnjega doma kanadskega parlamenta Petra Millikena, ki je bil v Sloveniji septembra 2005. Že takrat je pokazal veliko navdušenje nad Slovenijo in izrazil zadovoljstvo nad njenim napredkom.

Tokrat sem se skupaj z delegacijo, v kateri so bili še podpredsednik Državnega zbora in hkrati predsednik skupine prijateljstva s Kanado dr. Marko Pavliha, predsednik Odbora Državnega zbora za zunanjo politiko Jožef Jerovšek in podpredsednik Komisije Državnega zbora za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu Miro Petek, med drugimi srečal tudi s parlamentarnim sekretarjem pri kanadskem ministrstvu za zunanje zadeve Petrom Van Loanom, s predsednico kanadsko-evropskega parlamentarnega združenja senatorko Lorno Milne, predsednikom odbora za zunanje zadeve in mednarodno sodelovanje Spodnjega doma parlamenta

Kevinom Sorensonom in predsednikom senata Noelom Kinsello.

Kljub temu, da je Kanada močno vezana na ZDA, vsaj gospodarsko, so vsi sogovorniki pokazali veliko naklonjenost večji povezavi z Evropsko unijo. Poudarili so pomembnost povezav, ne le med evropskimi državami, temveč tudi med Evropo in Kanado. Prav dobro sodelovanje Kanade s parlamentom Evropske unije pa bo omogočilo tudi dobre bilateralne odnose z nacionalnimi parlamenti Evropske unije, kar pomeni tudi z Državnim zborom Republike Slovenije.

Sogovornikom sem predstavil slovensko predsedovanje Evropski uniji in povedal, da bodo med prednostnimi vprašanji tudi tista, ki zanimajo Kanado. Med drugim so to energetika, zveza NATO in evro-atlantske povezave.

Pričakujemo, da bo kanadski parlament in senat prepričal vlado, da podpre kandidaturu Slovenije za članstvo v OECD. Slovenija namreč izpolnjuje vse pogoje za članstvo, posebno pozornost in resno obravnavo pa si zasluži tudi zaradi predsedovanja Evropski uniji v letu 2008 in vključitvi v evro-območje s 1. januarjem 2007.

Prepričan sem, da se bodo parlamentarni odnosi med Kanado in Slovenijo po našem uspešnem obisku še poglobili.

Gospod Cukjati, v imenu bralcev Glasila in v imenu Vseslovenskega kulturnega odbora, v okviru katerega Glasilo deluje, se vam prav lepo zahvaljujemo za vaš obisk v Kanadi in za vse pohvalne in vzpodbudne besede, ki smo jih slišali v vaših nagovorih.

*Velesposlaništvo Republike Slovenije v Kanadi
čestita vsem rojakom in bralcem ter
ustvarjalcem
Glasila kanadskih Slovencev ob 26. decembru,
Dnevu samostojnosti in enotnosti.*

*Voščimo vam vesele Božične praznike in uspehov
ter osebne sreče polno leto 2007!*

*Tomaž Kunstelj
Velesposlanik*

Talent Show – dobrodelna prireditev za Victoria Fund

Cvetka Kocjančič/Milena Soršak

Velika slovenska dvorana pri Mariji Brezmadežni že dolgo ni bila tako polna kot v nedeljo, 5. novembra, ko je poseben odbor z Mileno Soršak na čelu organiziral Talent Show, katerega izkupiček je bil namenjen za podporo Victoria sklada. Prireditev je bila lep dokaz, da je med nami v Torontu veliko talentiranih plesalcev, pevcev in glasbenikov, ki sodelujejo in želijo sodelovati s slovensko skupnostjo, posebno med mladimi, ki predstavljajo našo prihodnost v Kanadi.

Na odru se je zvrstilo kar 30 nastopajočih, ki so se predstavili z različnimi talenti. Po obeh himnah je Ani Sluga občuteno zapela popularno pesem I have a dream in z njo podala ton prireditvi. Na klavirju jo je spremljal Andy Pahulje. Na diatonični harmoniki se je predstavila Lydia Huber, najprej s skladbo Ob morski obali, v drugem delu pa nam je zaigrala poskočno Otavia Brajka – Dokler kozarc ni prazen. Prvič smo

imeli priliko videti, kako se slovenska in škotska kultura povezujeta v plesu in glasbi. 10-letna Mackenzie Smrekar je na melodijo Mehke so trave zaplesala škotski narodni ples. Nečakinjo je na harmoniko s ponosom spremljal Janez Smrekar. Kristina Križan, študentka glasbe, je s svojim čistim artikulacijskim glasom, ki ga je spremljala s telesno mimiko, na oder pričarala del Broadwaya s pesmijo Vanilla

ice-cream, v drugem delu pa je zapela slovensko narodno Ko dan se zaznava. Na klavirju jo je spremljala Tanya Krošel. 12-letni Daniel Pezdirc se je predstavil na diatonični harmoniki. S skladbama Na Robleku in Ta sosedov Francelj je pokazal izredno muzikalno nadarjenost. Jessica Ferkul, Amanda Laszutko, Annmarie Muhič, Millie Muhič in Laurie Ulčar svoje prijateljstvo povezujejo s petjem. Nadele so si ime Novi rod. Zapele so priljubljeno pesem Slovenija, v drugem delu pa Sivo pot. Millie Muhič se je predstavila tudi kot solistka s pesmijo Wonderful tonight. Brian Gracie je dovršeno zaigral Beethovno Sonato #8, s skladbo Georgia on my mind pa razveselil poslušalce jazz glasbe. Diana Končan in Sarah Hull sta se predstavili z gibčnim in zahtevnim plesom, ki skoraj meji na akrobacijo, Sarah pa je v drugem delu pokazala še svoje sposobnosti v gimnastiki

na ravni osuplosti. Vida Godina je virtuoziinja na diatonični harmoniki. Občuteno je zaigrala Avsenikovo Spomin in Slakovo Alči's polko. Prvi del programa je zaključil Danilo Volk s pesmijo Ave Marijo zvoni, ki nas je povedla v domači kraj pod varno zavetje Božje matere. Na harmoniki ga je spremljal Martin Pušič. Drugi del programa je pričel družinski ansambel Končanovih. Z venčkom slovenskih napevov so razveselili ljubitelje narodne glasbe. Program je popestrila gostja Margarete von Adamič, ki nas je s svojim sopranom popeljala v svet opere z arijama Santa Lucia in L'Amour.

Tako številen obisk in tako veliko število nastopajočih je dokaz, da je tako med nastopajočimi kot med gledalci veliko humanitarnega čuta, zavesti, da Slovenci moramo pomagati najšibkejšim članom naše skupnosti in jim na ta način lajšati njihova bremena. Solidarnost tistih, ki jih je življenje obdarilo z nadpovprečnimi talenti, do tistih, ki so fizično in duševno prizadeti, je prišla na tej prireditvi do vrhunca, in še najbolj smo se tega zavedali ob zaključni pesmi To je dan, ki so jo na odru zapeli vsi nastopajoči.

Za instrumentalno spremljavo sta poskrbela Milan Vinčec in Eric Marinko, za povezavo programa Joe Ovčjak in Rozie

Milena Soršak

Stadulski, za razsvetljavo pa Marjan Resnik.

Milena je na kratko orisala delovanje Victoria fonda, od prvih začetkov, ko sta z Darjo Slobodnik začeli zbirati finančno pomoč za terapijo male Viktorije, do te širše akcije, da bi zbrali denar za nakup in instalacijo dvigalne naprave, ki je nujno potrebna pri prevozu prizadetega otroka.

Delu programa so prisostvovali tudi visoki gostje iz Slovenije, ki so se mudili na državnem obisku v Kanadi. Prisotne

sta nagovorila dr. France Cukjati, predsednik Državnega zbora Slovenije, in veleposlanik Tomaž Kunstelj.

Ed Žagar se je toplo zahvalil Mileni in vsem, ki se trudijo v dobrobit Victoria fonda in ji v znak hvaležnosti podaril šopek cvetja.

Milena Soršak se je vsem nastopajočim prisrčno zahvalila in jim v spomin na to humanitarno sodelovanje podelila zahvalne plakete, ki jih je za to priložnost izdelal naš rojak, slikarski umetnik Miro Koršič. Zahvalila se je tudi vsem ostalim, ki so pripomogli k uspehu. Program se je zaključil z žrebanjem srečk in zakusko.

Na tej prireditvi sta bili poleg Sarah Žagar prisotni tudi Victoria Grzinčič in Sarah Evans, katerima je Viktorija sklad že veliko

*Laurie Ulčar, Annemarie Muhič, Jessica Ferkul,
Millie Muhič in Amanda Laszutko*

pomagal. Navzoč je bil tudi Istok Vidmar, ki je izdelal logo za Victoria Fund in s tem nam

HVALA LEPA THANK YOU FOR HELPING

Dragi rojaki in rojakinje, dragi dobrotniki Victoria fonda Z veseljem vam sporočam, da smo zbrali potrebno vsoto za nakup in instalacijo dvigalne naprave na avtomobilu. Mali Sarah je sedaj zagotovljen varen in udobnejši prevoz, saj bo odslej lahko ostala v invalidskem vozičku tudi med vožnjo.

Prisrčna hvala vsem, ki ste v ta namen darovali v sklad, kupili srečke za srečolov ali ga podprli z dobitki. Posebna zahvala vsem nastopajočim na Talent Showu, ki ste s svojimi talenti in pripravljenostjo pomagati ustvarili nepozabno vzdušje. Srčna hvala vsem, ki ste se prireditvi udeležili ali na kakršenkoli način pripomogli h končnemu uspehu. Iskrena hvala tudi Leandru Škofu, ki je ob priliki praznovanja svojega 80. rojstnega dneva odklonil vsa darila v prid Victoria fonda.

S celotno akcijo smo dokazali, da imamo čut za potrebe bližnjega. Vsakdo, ki mu je življenje zadalo večje težave kot jih zmore, naj se z zaupanjem obrne na Victoria fond.

V teh dneh, ko se pripravljamo na božične praznike in se spominjamo Jezusovega rojstva, naj nas zavest, da izpolnjujemo njegovo zapoved ljubezni, razveseljuje in naša srca napolni z radostjo svete noči.

Vesel Božič in zadovoljno novo leto vam iz srca želim.

Milena Soršak

vsem pokazal, da so tudi invalidi lahko produktivni člani naše skupnosti.

Po prireditvi, ko smo ob odlični pogostitvi imeli priložnost, da drug z drugim pokramljamo, je bila ob številnih individualnih čestitkah organizatorjem izražena tudi želja, da bi Talent Show organizirali vsako leto in tako izpostavljali naše slovenske talente, nam pa poglobljali občutek solidarnosti in sočutja do pomoči potrebnih otrok. Upamo, da bo odbor, ki je tako odlično organiziral to dobrodelno prireditev, te želje tudi realiziral.

Društvena kronika

15. obletnica Radia Glas kanadskih Slovencev

Dare Kristan

“Tukaj je radio Glas kanadskih Slovencev”. Veliko Slovencev v Kanadi dobro pozna to najavo slovenske radijske oddaje, s katero se RGKS oglašča z rednimi nedeljskimi oddajami iz studia CHIN multikulturne radijske postaje v Torontu na valovni dolžini 100.7 fm. S tem stavkom pa sta Marija Ahačič-Pollak in Dare Kristan začela slavnostni program ob 15. obletnici radia GKS.

Praznovanje našega jubileja 4. novembra 2006 so poleg velikega števila radijskih prijateljev in poslušalcev s svojo prisotnostjo počastili tudi gostje iz Slovenije - uradna delegacija Državnega zbora RS na čelu s predsednikom DZRS Francetom Cukjatičem, veleposlanik RS v Ottawi g. Tomaž Kunstelj, župniki slovenskih župnij in predsedniki ter člani delegacij slovenskih društev iz vse Kanade.

Na slovesnosti je nastopil pevski zbor Urban iz Slovenije, za zabavo pa je poskrbel ansambel Murški Val.

RGSK je ustanovil Vseslovenski kulturni odbor leta 1991, ko mu je predsedoval Stane Kranjc, z namenom, da preko radijskega medija poveže in zbliža slovensko skupnost v južnem Ontariu, jo obvešča o pomembnih dogodkih in prireditvah v slovenski skupnosti v Kanadi ter o važnih dogodkih v domovini Sloveniji. Ker radijske oddaje potekajo v slovenskem jeziku in na njih vrtimo slovensko glasbo, je radio pomeben dejavnik

pri ohranjanju in širjenju slovenskega jezika in kulture med Slovenci v Kanadi. Zelo pomembno načelo radia je bilo, je in bo ostalo, da je radio politično popolnoma nevtralen pri svojem delovanju in obveščanju.

Prva urednica in napovedovalka je bila Marija Ahačič-Pollak, ki je vodila radio v letih 1991 do 1998, ko smo oddajali iz studia CIAO v Bramptonu. Januarja 1998 smo dobili čas na CHIN radijski postaji v Torontu, kjer oddajamo še danes vsako nedeljo od 5. do 6. ure popoldne.

Kmalu po ustanovitvi so se radiu pridružili napovedovalci Irena Pečenko, Nada Arh, Darja Keber-Huese in Dare Kristan, kot slovensko govoreča radijska tehnika in glasbena urednika pa Bill Kocjančič in Miran Vamberger. Prispevke za radijske oddaje pa so pomagali pripravljati Cvetka Kocjančič, Milena Soršak in Frank Novak.

Ob preselitvi radia iz CIAO na CHIN radijsko postajo leta 1998 je vodenje radia prevzel dr. Tone Kačinič. Prvo leto je program urejala Cvetka Kocjančič, potem pa je uredništvo oddaj prevzela Marija Jevnišek, napovedovalci pa so bili dr. Tone Kačinič, Mimi Radovan, Tony Kačičnik, Milica Muhič in Sabina Sečnik. Radijski tehniki in glasbeni uredniki pa so bili Miran Vamberger, Bill Kocjančič in Luie Mavec, zunanji sodelavci pa Cvetka Kocjančič, Milena Soršak, Frank Novak, Ivan Dolenc, Leander Škof in Frank Brence.

Od junija 2003 je Dare Kristan glavni urednik radijskega programa, ostali uredniki so Marija Jevnišek, Marija Ahačič-Pollak in dr. Tone Kačnik, napovedovalci pa Marija Ahačič-Pollak, dr. Tone Kačnik, Mimi Radovan, Milica Muhič, Sabina Sečnik, Sonja Kovačič, Darko Medved in Dare Kristan. Glasbo urejajo in oddajo tehnično pripravljajo Miran Vamberger, Vasja Kovačič, Tony Jalovec, Zoran Cilenšek in Bill Kocjančič. Zunanji sodelavci Milena Soršak, Frank Novak in Leander Škof skrbijo za reportaže iz slovenske skupnosti in novice iz Slovenije, za reklame pa je odgovoren Florjan Markun. Poudariti je treba, da vsi sodelavci radia opravljamo svoje delo brezplačno.

RGKS si je v petnajstih letih delovanja zelo izboljšal pogoje za delo, saj imamo lepo urejen glasbeni arhiv in s sodobnimi aparaturnami opremljen studio v Kasteličevi zgradbi na Brown's Line. Še posebej smo hvaležni Jožetu Kastelicu, ki vsa leta daje brezplačno na razpolago prostor za našo pisarno in studio, pa tudi Lojzetu Kocjančiču, ki je brezplačno opravil prenovitvena dela v pisarni. Obema je Vseslovenski kulturni odbor podelil spominsko plaketo. Plakete VSKO so prejeli tudi Marija Ahačič-Pollak, dr. Tone Kačnik, Bill Kocjančič in Miran Vamberger za njihovo 15-letno delo pri radiu.

V svojem nagovoru na našem slavnostnem večeru je predsednik DZRS dr. France Cukjati pozdravil naše prizadevanje za ohranjanje slovenske kulture in povezovanje in informiranje Slovencev ter izročil spominski darili Radiu Glas kanadskih

Dr. France Cukjati in Dare Kristan

Slovencev in glavnemu uredniku Daretu Kristanu.

Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil sedanjemu in vsem bivšim predsednikom VSKO za njihovo vsestransko podporo, slovenskim društvom v južnem Ontariu in vsem podpornikom in sponzorjem, ki radijsko oddajo finančno podpirajo, sedanjim in prejšnjim sodelavcem za nešteto ur prostovoljnega dela, pa tudi njihovim družinam, še posebej ženam in možem, za podporo in razumevanje, in nenazadnje našim zvestim poslušalcem, ki našo oddajo tudi finančno podpirajo s čestitkami in raznimi drugimi objavami.

15-letnica Vokalne skupine Plamen

Anica Resnik

V nedeljo, 12. novembra je bilo v slovenski cerkveni dvorani pri Brezmadežni spet lepo kulturno doživetje – jubilejni koncert Vokalne skupine Plamen.

priditve in slavnosti v torontski skupnosti. Skupina je trikrat prepevala v Sloveniji in leta 2003 v Avstraliji. Leta 2000 je za skupino pomemben nastop v kanadskem parlamentu,

kjer se je v uradnem kanadskem posloplju prvič slišala slovenska pesem. Nastopale so za slovensko, kanadsko in avstrijsko televizijo. Vokalno skupino Plamen še vedno vodi Marija Ahačič Pollak, v njeni odsotnosti pa jo uspešno nadomešča Amanda Bergant.

Njihov repertoar obsega slovenske ljudske in umetne pesmi. Prepevajo kanadske ljudske in sodobne afriške duhovne pesmi. Mnogo

pesmi je voditeljica Marija Ahačič prav za Plamen priredila. Prepevajo v slovenskem, angleškem, francoskem, latinskem in svahili jeziku.

S pesmijo Kje so tiste stezice so nas pevke popeljale v skupino slovenskih ljudskih popevk in celo tradicionalno zborovsko pesem Žabe so zapele. V skupini angleških v slovenščino prevedenih pesmi sta izstopali The Quaker Hymn in Over the Rainbow. Še najbolj je izstopala Avsenikova pesem Slovenija, ki jo je za zborovsko petje posebej za Plamen priredil Slavko Avsenik, angleško besedilo zanjo pa je napisala Marija Ahačič-Pollak.

Lydia Kosednar Thomas, Amanda Bergant, Susan Stajan, Tania Stariha Tremain, Tatjana Smrekar, Lydia Fotivec Molek, Janey Bojanc Trudeau, Julija Konje Basso, Sabina Jevnišek Sečnik in Martina Štrucel

Leta 1991 so se štiri mlade Slovenke srečale z znano slovensko pevko Marijo Ahačič Pollak z namenom, da ustanovijo dekliško pevsko skupino. Ime Plamen naj pomeni njihovo ljubezen do slovenske kulture in pesmi, ki naj se z njihovim delom ohranja v novih rodovih v Kanadi. Danes šteje skupina deset pevk, ki so večina že poročene in mlade mamice. Iz različnih strani velikega Toronta se zbirajo k skupnim vajah, kjer jih je v petnajstih letih oblikovala (glasbeno) Marija Ahačič Pollak. Prvič so nastopile leta 1991 na slavnostni akademiji praznovanja samostojne slovenske države. S pesmijo so dekleta spremljale mnoge

Uspešno kulturno prireditev sta napovedovali Carmen Minard in Rozie Stodulski, za ozvočje pa je poskrbel Matija Lebar. Program je še posebno poživel gost iz Slovenije Mito Trefalt s svojim komičnim nastopom v vlogi Košnikovega ata.

Skupina Plamen nas je obenem prijetno presenetila s predstavitvijo svoje nove zgoščenke.

Pevke, ki so pri zboru že vseh petnajst let, so prejele plakete Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, njihova voditeljica Marija Ahačič Pollak pa je bila odlikovana z Gallusovo listino Javnega sklada Republike

Naše življenje...

Anica Resnik

V oktobru po Zahvalni nedelji in tradicionalnih vinskih trgatvah na naših letoviščih se narava odene v jesensko lepoto. Hladni vetrovi osipajo listje z drevesnih vej, po vrtovih zadnje cvetje umira, vrtnice stresajo svoje dišeče šopke. Po hišah že bolj skrbno zapiramo okna, poiščemo jopice in dolge rokave ... Vsak dan sonce pozneje vzhaja in nas zvečer zgodaj zasušča.

Takrat se naše družabno življenje nadaljuje v dvoranah in društvenih prostorih

Klub starejših žena

Slovenije za kulturne dejavnosti za »njen velik prispevek k razvoju ljubiteljskih kulturnih dejavnosti, zlasti na področju glasbe in zborovstva, s katerim je pomembno obogatila podobo slovenske nacionalne kulture«. Priznanje in plakete je članicam zbora izročil veleposlanik Republike Slovenije g. Tomaž Kunstelj.

Za konec je sledilo še veselo srečanje pri mizi dobrot. Sponzor pogostitve je bila delikatesa Alderwood Meat Market.

Vokalni skupini Plamen iskreno čestitamo ob njenem jubileju z željo, da bi še mnogo let uspešno gojila slovensko pesem v Kanadi.

z novimi programi in prireditvami.

Letos 14. oktobra je to sezono začel odbor starostnega doma Lipa z banketom v dvorani Brezmadežne. Denarna sredstva so vedno potrebna za vzdrževanje te važne in potrebne slovenske ustanove, da si ohrani dobro ime za svoje karitativno delo.

1. in 2. novembra smo v naših cerkvah praznovali dan Vseh Svetih in Vernih duš, obiskali grobove svojih dragih na torontskih pokopališčih, molili za njihov večni mir in prižgali sveče ob šopku svežih krizantem.

Angleška in ameriška tradicija praznovanja svetih – Halloween – odriva krščanski pomen teh dni, prav tako asimilacija in pluralna družba.

5. november je Klub starejših žena (Seniors' Klub) v Domu Lipa priredil vsakoletni bazar z lepim uspehom. S prodajo čez leto izdelanih ročnih del, peciva, darov in srečk za žrebanje so za Dom Lipa zbrale in darovale \$11,000.00, kjer je všteti tudi

\$800.00 od delne prodaje zbirke fotografskih slik, ki jo je pokojni Zvone Hrastnik podaril Domu Lipa.

Diana Končan in Sarah Hull

in duševno prizadetih otrok za kritje pripomočkov in dodatnih terapij, ki jih OHIP in druge agencije ne krijejo. Ta akcija obstoja že več let. Uspeh je odvisen od radodarnosti plemenitih src. V prostorni dvorani je skoraj zmanjkalo sedežev..

Hvala gospe Mileni Soršak in njenim sodelavcem – Danilo in Helena Volk,

Danilo Volk

Isto nedeljsko popoldne smo hiteli v dvorano Brezmadežne na dobrodelni koncert – Talent Show – v pomoč Viktorijinemu skladu (Victoria Fund), ki finančno pomaga slovenskim družinam telesno

in duševno prizadetih otrok za kritje pripomočkov in dodatnih terapij, ki jih OHIP in druge agencije ne krijejo. Ta akcija obstoja že več let. Uspeh je odvisen od radodarnosti plemenitih src. V prostorni dvorani je skoraj zmanjkalo sedežev.. Hvala gospe Mileni Soršak in njenim sodelavcem – Danilo in Helena Volk, Ani Sluga, Martin Pušič – ki so s tem koncertom po dolgem času v naši skupnosti spet zbrali in dali mladim talentom priložnost nastopa, obenem pa dokazali, da

Ansambel Končan: Val, Claudia (Wickham), Mojca (Dimpario) in Tommy

moremo doseči velike uspehe s skupnim delom in idealizmom. Naj ta nova oblika kulturnega ustvarjanja postane nova tradicija na naših odrih.

12. novembra je Vokalna skupina Plamen pripravila koncert za svojo petnajstletnico v dvorani Brezmadežne, katerega je posebni gost iz Slovenije Mito Trefalt s svojim komičnim nastopom v vlogi Košnikovega ata še bolj poživel.

Po končanem programu je slovenski veleposlanik Tomaž Kunstelj v imenu slovenske države izročil priznanje voditeljici in pevkam za njihov prispevek k slovenski kulturi v Kanadi. Za konec je sledilo še veselo srečanje pri mizi dobrot.

želi vsem članom, članicam, znancem in prijateljem vesel in blagoslovljen Božič.

V novem letu 2007 pa zdravja, zadovoljstva in dober pogled vsem Slovencem

Ivan Plazar CM – sedemdesetletnik

Anica Resnik

Ivan Plazar C.M.

Ivan Plazar, duhovnik Misijonske družbe st. Vincencija Pavelskega, je bil rojen 25. novembra 1936 v Hrastniku. Družina se je kmalu preselila v Brežice, kjer je Ivan končal gimnazijo. Na univerzi v Ljubljani je študiral kemijo in pozneje ekonomijo. V tem času se je začel oglašati božji glas in ga vabil v drug poklic. Tako je po končani vojaški službi v Beogradu vstopil v semenišče in 11. septembra 1964 v mariborski škofijski kapeli postal duhovnik lazarist. 13. septembra si je pridobil naslov Master of Divinity.

Duhovniška pot je Ivana Plazarja vodila iz Zagreba v Celje, po misijonih v Sloveniji, v katoliško diasporo v Beogradu. V Kanado je prišel 1.1969 in 14. decembra nastopil službo kaplana pri Mariji Pomagaj, l. 1972 je odšel v župnijo Brezmadežne in postal odgovoren za pastoralno delo med Slovenci brez lastnih župnij po Kanadi od Montreala do Vancouverja. Svoje bogoslovno znanje je uporabljal za vodstvo duhovnih vaj v Torontu in Clevelandu. V tem času je bil urednik Božje Besede. Od 5. septembra 1976 do julija 1981 je župnikoval na mladi slovenski župniji v Winnipegu. 23. julija se je vrnil k Mariji Pomagaj in z lazaristi

Jožetom Časlom in Ivanom Janom skrbel za duhovno življenje velike slovenske skupnosti z mnogimi društvi in dejavnostmi. Avgusta 1987 pa je prevzel še dolžnost superiorja torontske hiše lazaristov.

Po upokojitvi Janeza Kopača julija 1988 je postal župnik pri Brezmadežni in v tem času sprejel še dolžnost predsednika novega slovenskega starostnega doma Lipa. L. 2005 sta z Valentinom Batičem zamenjala svoja službena mesta. Sedaj župnik Ivan že drugič pri Mariji Pomagaj oznanja božjo besedo in kliče ljudstvo k življenju po božjih zapovedih, k ljubezni in miru v družinah in v svetu.

Ko sedaj ob svojem sedemdesetem rojstnem dnevu gleda nazaj v svoja izpolnjena leta, je hvaležen Bogu za vso pomoč in razodetja v mladosti, da bo za božje kraljestvo in blagor duš storil mnogo več v duhovniški službi kot učen znanstvenik.

V nedeljo 26. novembra, na praznik Kristusa Kralja, je župnijska skupnost pri Mariji Pomagaj praznovala jubilej svojega

Članice KŽL in č.g. Plazar

Cerkveni pevski zbor pri Mariji Pomagaj

župnika s slovesno sveto mašo in srečanjem v dvorani. Polnoštevilen pevski zbor je prepeval v cerkvi in dvorani. Frank Brece je vodil kratek program v dvorani, dr. France Habjan je župniku čestital k rojstnemu dnevu in na kratko opisal njegovo življenje, članice KŽL pa so s skupnimi darovi župljank pripravile polno mizo dobrot.

Ko v svetu divjajo vojne, nemiri in upori in materializem uničuje smisel življenja, ko lažni preroki in krivi pričevalci obljublajo raj na zemlji in zastrupljajo mladi rod, se spomnimo, kako varni in doma smo v Gospodovi hiši, ki jo Njegovi duhovniki za nas oskrbujejo. Bodimo Bogu in njim hvaležni in mirno bo naše življenje.

O delu Kanadskega slovenskega kongresa

Dr. France Habjan

Kanadski slovenski kongres uspešno sledi smernicam, ki si jih je zastavil na zadnjem občnem zboru. Ponatis Vintarjeve knjige OD LIPE DO JAVORJA je že pripravljen in bo na voljo od 15. decembra dalje pri članih odbora KSK.

Na zadnji redni seji KSK je odbor poklonil študijsko štipendijo v znesku 200 dolarjev pianistki gđc. Nastaziji Zibrat z namenom, da bi nadaljevala svojo umetniško pot. Čestitamo ji k njenim dosedanjim umetniškim dosežkom.

Kanadski slovenski kongres bo imel svoj redni letni občni zbor v soboto, 10. marca

2007, v prostorih župnije Brezmadežne v New Torontu. Občni zbor bo združen s kulturno prireditvijo, ki se bo vršila v cerkveni dvorani isto soboto popoldne.

Akcija za zbiranje gradiva o slovenskih rojakih v Kanadi za knjigo SLOVENSKA NAVZOČNOST V KANADI je v polnem teku. Veliko Slovencev nam je že vrnilo izpolnjene vprašalnike, posebno iz zahodne Kanade. Odbor bo ponovno razposlal vprašalnike po vseh slovenskih skupnostih v Kanadi.

Kanadski slovenski kongres želi vsem rojakom vesele božične praznike ter srečno novo leto.

Kulturna manifestacija ob 40-letnici Soče in Majolke

Frank Novak

V soboto, 11. novembra je bil Hamilton prizorišče ene največjih slovenskih kulturno-družabnih prireditev v preteklem desetletju. Župnijsko kulturno društvo sv. Gregorija Velikega je organiziralo kulturno prireditev s proslavo 40-letnice Folklorne skupine Soča in 40-letnico delovanja Moškega zboru Majolka. Dvorano je do zadnjega kotička napolnilo 450 obiskovalcev.

Kulturni program, ki se je začel ob 15. uri, se je ob 18. uri spremenil v družabno prireditev Martinovanje.

Na praznovanje 40 letnice obeh kulturnih skupin so se odzvali gostje iz Clevelanda, Montreala, Toronta, Londona in Beamsvilla. Slavnostna otvoritev kulturnega programa

je bila zaznamovana s tremi državnimi himnami in počastitvijo Spominskega dne 11. novembra.

Prvi so prišli na oder najmlajši domači plesalci, nato pa se je predstavila starejša skupina Soča. Sledil je nastop Folklorne skupine Rožmarin iz Montreala. Za njimi so se zvrstili Folklorna skupina Kres iz Clevelanda, Pevski zbor Bled iz Beamsvilla, Folklorna skupina Nagelj iz Toronta, Mladi glas iz Mississauga, župnijski ženski zbor, plesalci folklorne Triglav iz Londona in Moški zbor Majolka.

Ob zaključku je hvaležno občinstvo nagradilo nastopajoče z dolgim aplavzom, ko so se še enkrat predstavili na odru za skupno

Soča - mlajša plesna skupina

fotografijo. Ob tej priliki sta nastopajoče in občinstvo pozdravila odpravnik poslov na slovenskem veleposlaništvu v Ottawa Boris Jelovšek, ki je izročil spominske plakete vsem nastopajočim skupinam, in veleposlanik Tomaž Kunstelj, ki je predal kulturna priznanja Republike Slovenije Folklorni skupini Soča in Moškemu zboru

Majolka za 40-letno delovanje.

Po tako uspešni množični prireditvi se je porodila zamisel, da bi gradili na tem navdušenju. Nekateri so bili mnenja, naj bi bila taka prireditev organizirana vsako leto v drugem mestu, da bi zblíževala mladino in bogatila kulturno zakladnico kanadskih in ameriških slovenskih potomcev.

Tony Horvat, rdeča nit te kulturne manifestacije, najbolj ve, koliko truda zahteva tak podvig v današnjih razmerah.

Slovenski ansambel Murski val je po večerji zabaval zbrani mladi rod slovenskih potomcev do zgodnje jutranje ure.

Moški zbor Majolka

Ženski zbor pri sv. Gregoriju Velikemu

Stane Kranjc – predstavnik kanadskih Slovencev

Cvetka Kocjančič

Stane Kranjc

Stane Kranjc je bil na nedavni konvenciji Slovencev v Kanadi izvoljen za predstavnika kanadskih Slovencev v Svetu Slovencev po svetu pri slovenski vladi, vendar bo uradno nastopil to pozicijo šele potem, ko bo dobil od predsednika vlade potrditev. Prepričani smo, da bo to le formalnost, saj je Stane s svojim delom že dokazal, da je vreden zaupanja, ki so mu ga delegati konvencije z izvolitvijo dali, saj je že ves čas svojega bivanja v Kanadi aktiven v slovenski skupnosti, še zlasti pa zadnjih petnajst let. Odkar je upokojen, je njegovo službo zamenjalo prostovoljno delo za slovensko skupnost.

Stane Kranjc se je rodil 13. novembra

1932 zavednim slovenskim staršem v Nadanjem Selu v postojnskem okraju, ki je takrat spadal pod Italijo. Slovensko narodno zavest so mu privzgojili starši in stari starši, ki so močno trpeli pod fašizmom, ki ni dopuščal rabe slovenskega jezika v javnem življenju. Mogoče so se ravno zaradi tega Kranjčevi tako vztrajno oklepali slovenskega jezika in doma govorili izključno slovensko. Po štiriletni osnovni šoli (ki je bila samo v italijanskem jeziku), je Stanetovo šolanje prekinila druga svetovna vojna. Po vojni so se razmere spremenile, ko je tisti del Primorske prišel pod Jugoslavijo. Po nižji gimnaziji v Postojni se je hotel vpisati v prometno šolo, pa so sprejemali samo tiste, ki so že bili zaposleni na železnici. Ko je dopolnil osemnajst let, je dobil službo na železnici, a tudi potem ni bil sprejet v šolo, ker naj bi poprej odslužil vojaščino. Vse to ga je tako razočaralo, da je leta 1951 pobegnil v Trst, ki je bil v tistem času pod mednarodno upravo zahodnih zaveznikov, in še isto leto prišel v Kanado. Pogodbeno delo je opravljal v provinci Alberta. Delal je kot poljski delavec na farmi, v času, ko ni bilo dela na farmi, pa v gozdu. Leta 1953 pa se je preselil v Toronto, kjer so Slovenci ravno tisti čas gradili prvo slovensko cerkev v Kanadi. Stane se je takoj vključil v mladinsko skupino. Ženo Elsie je spoznal po naključju, ko je iz Clevelanda prišla obiskat bratranca, s katerim je Stane skupaj potoval v Kanado. Poročila sta se v novozgrajeni slovenski cerkvi Marije Pomagaj v Torontu.

V času, ko so v Novem Torontu gradili novo cerkev župnije Brezmadežne, se je Stane Kranjc z družino preselil na zahodni del Toronta in se aktivno vključil v to župnijo. Bil je pobudnik za ustanovitev župnijske skavtske sekcije in dolgoletni voditelj skavtov. Za skavtsko delo je navdušil tudi svojo ženo, tako da so pri župniji lahko odprli tudi žensko vejo skavtov. Ker so bili njuni otroci – Anita, Eddie in Betty – včlanjeni v skavtsko organizacijo, sta bila tudi sama dolgo aktivna pri skavtih.

Pomanjkanje šolske izobrazbe Stanetu ni predstavljalo oviro pri napredovanju v poslovnem življenju, saj so v tovarni General Mills, kjer je začel službo kot navaden delavec, hitro prepoznali njegov naravni talent, umirjeno naravo ter komunikacijske in voditeljske sposobnosti. Ponudili so mu boljšo pozicijo s pogojem, da si pridobi diplomu v Industrial Management in v Arts and Technology strokah. Tako je postopoma napredoval do vodilne pozicije v podjetju. Zaradi znanja italijanščine je od kandidatov iz cele Severne Amerike dobil pozicijo direktorja proizvodnje v tovarni testenin Lancia.

Aktivno je deloval tudi v raznih kanadskih komisijah in dobrodelnih ustanovah (bil je ustanovni član katoliških organizacij Share Life in pokojninskega sklada za duhovnike Shepherd's Trust, sedem let je bil član Industrial Committee of The City of Toronto, sodeloval je pri humanitarni akciji Food for Children ter nekaj let poučeval mladino v Junior Achievement School.

Stanetovo aktivno delo v raznih slovenskih meddruštvenih odborih se

je pravzaprav začelo leta 1990, ko je prevzel vodstvo nabiralne akcije za pomoč Sloveniji, ki so jo tisti čas prizadele velike poplave. Nekako isti čas je prišla na dan ideja o ustanovitvi Svetovnega slovenskega kongresa in Kanadskega slovenskega kongresa. Kot ustanovni član Kanadskega slovenskega kongresa se je v času 10-dnevne vojne za Slovenijo mudil na ustanovnem zasedanju SSK v Ljubljani. Po vrnitvi v Kanado, ko se je slovenska skupnost v Kanadi soočala z novimi izzivi, ki so zahtevali skupen nastop vseh Slovencev, se je Odbor za poplavljenice preoblikoval v Vseslovenski odbor, skupen forum kanadskih slovenskih društev za informiranje in meddruštveno sodelovanje. Za prvega predsednika pa je bil izvoljen Stane Kranjc, ki je ta odbor vodil prvo leto delovanja, ko so se dogajale najbolj pomembne stvari v zgodovini Slovenije in so kanadski Slovenci prvič res složno nastopili za mednarodno priznanje Slovenije in za zbiranje finančne pomoči. Ko je ta sloga v slovenski skupnosti začela popuščati, je bil Stane Kranjc tisti, ki je koordiniral aktivnosti, ki so zahtevale složen nastop slovenske skupnosti kot so Slovenski dan, Kulturni večer in priprava raznih peticij.

Stane je aktivno deloval tudi v drugih slovenskih odborih. Bil je tajnik pri Župniji Brezmadežne in pri Slovenskem letovišču (za to društvo je uredil lično spominsko knjigo) ter član prvega upravnega odbora Kanadske slovenske gospodarske zbornice. Nekaj let je bil predsednik Kanadskega slovenskega kongresa, kjer se je še posebej prizadeval za pravilen prikaz Slovencev v kanadskem cenzusu. Bil je pobudnik

za ustanovitev Kanadskega slovenskega zgodovinskega društva in kot njegov prvi predsednik organiziral postavitve spominske plošče slovenskim izseljencem v pristanišču v Halifaxu.

Stane Kranjc živi s svojo soprogo Elsie v Boltonu pri Torontu. Še vedno aktivno deluje pri KSK, pri Slovenskem letovišču in pri Slovenskem zgodovinskem društvu. Rad obiskuje kulturne in družabne prireditve in je vedno pripravljen vsakemu pomagati z nasveti in konkretnimi predlogi.

Stane Kranjc se zaveda, kako pomemno je za kanadske Slovence, da svojo zgodovino beležimo in ohranjamo. Pred nekaj leti je začel zbirati gradivo za knjigo Kanadski Slovenci od Atlantika do Pacifika, v kateri namerava predstaviti vsa slovenska društva in ustanove v Kanadi.

Iz svojih dolgoletnih izkušenj v raznih

Slovcem v Kanadi

Vsem delegatom slovenskih društev in ustanov v Kanadi se iskreno zahvaljujem za vaše zaupanje, ki ste mi ga izkazali ob nedavni izvolitvi za zastopnika Slovencev v Kanadi. Trudil se bom, da bom enakopravno zastopal vse Slovence in Slovenke, ne glede na to, kje živite v tej širni deželi Kanadi.

Zahvaljujem se Vseslovenskemu kulturnemu odboru, ki je organiziral Konvencijo, članom komisije, veleposlaništvu RS v Ottawi, častnemu generalnemu konzulu RS v Torontu in vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri pripravi in izvedbi prve konvencije Slovencev v Kanadi.

slovenskih društvih in v meddruštvenih odborih Stane Kranjc dobro pozna razmere in potrebe v slovenski skupnosti v Kanadi, še zlasti v tem prelomnem obdobju, ko so vodilne pozicije pri slovenskih društvih začeli prevzemati pripadniki druge generacije. Svojo izvolitev v Svet za Slovence po svetu pri slovenski vladi smatra za še večji izziv za povezovanje Slovencev med seboj in s Slovenijo. Kot pravi, je pripravljen prisluhniti vsem slovenskim društvom po Kanadi in njihove predloge predložiti slovenski vladi, obenem pa jih seznanjati z vsemi možnostmi, ki jih slovenska vlada nudi izseljencem in njihovim potomcem. Zaveda se, da je trenutno najbolj pereče vprašanje, kako za delo v slovenski skupnosti pritegniti čimveč mladine. Prizadeval si bo, da bodo tudi v Sloveniji temu vprašanju posvečali več pozornosti.

Vsem društvom in ustanovam želim čimveč medsebojnega sodelovanja. Priporočam se za vaše konstruktivne predloge. Če bomo med seboj sodelovali in skupaj nastopali, sem prepričan, da bomo tudi uspešni.

Vam in vsem vašim najbližjim želim blagoslovljene božične praznike ter srečno, zdravja polno in uspešno novo leto.

Stane Kranjc
Zastopnik Slovencev v Kanadi

Slovenski Božič v Vancouvru

Silva Plut

Trije dogodki zaznamujejo vsako leto praznovanje Božiča pri Slovenskem društvu v Vancouvru. Ob njih Slovenci obudimo spomine na božične običaje in božične pesmi, ki smo jih vzljubili že doma, hkrati pa z njimi vzpodbujamo k druženju in doživljanju lepih običajev tudi mlado generacijo.

Najprej se pripravimo na praznike z duhovno obnovo v adventu, ko nas obišče misijonar iz Slovenije in daruje v našem domu sveto mašo. Druga prireditev je nastop mešanega pevskega zbora, ki s programom božičnih in včasih tudi narodnih pesmi ter z obilnim kosilom v stilu 'pot-luck' predstavlja za vse prisotne prijetno domače in praznično popoldne.

Osrednji dogodek v božičnem času, ki ima že dolgo tradicijo, pa je prireditev za otroke.

Odkar si je gospa Vera Ursnik zamislila, da bi za otroke v božični igrici sešila nova

oblačila, so postale božične prireditve v našem društvu posebno svečane. Na ta način je močno popestrila brezčasne božične zgodbe, ki se na različnih odrih odigravajo že stoletja, a nikoli ne izgubijo svojega čara in privlačnosti.

Božične prireditve so v našem društvu običajno dobro obiskane. Pogosto se nabere več kot 40 otrok, ki bi se radi srečali s "Santo", ali po naše z Božičkom. Dvorana, lepo okrašena s smrekovimi vejicami in raznobarnimi božičnimi okraski, vabi s svojimi prazničnimi vonjavami. Vabljava pa je tudi preprosta scena na odru: reven hlevček iz lepenke, slamnata stajica ter nekaj smrečic, prepletenih z lučkami.

Uro pred nastopom je v dvorani že vse živo. Otroci, nestrpno pričakujejo svoj nastop in tekajo in se lovijo v svojih pastirskih in angelskih oblačilih, da jih je treba vedno znova urejati. Sveti trije kralji skrbno pazijo na svoje krone z dragimi kamni, vendar se tudi ne morejo odreči igri z vrstniki. Gospa Vera ima takrat polne roke dela. Zadnjo minuto je potrebno na hitro izdelati novo kronico, našminkati otroka, ki je prispel pozno ali pa potolažiti pastirčeka, ki bi raje zamenjal vlogo in igral angelčka.

Končno se dvorana umiri v tihem pričakovanju. V poltemi se angelci s svečkami v rokah začno pomikati proti odru. Svoje lučke razporedijo na rob odra in tam zavzamejo svoja mesta. Ob pesmi Poslušajte vsi ljudje se pojavi v modro odeta Marija, ki jo skrbno podpira Jožef. Ta ima na glavi preprost turban, v roki pa popotno palico. Potem se zvrstijo po kmečko opravljeni

pastirci s klobučki na glavah in treba jim je pomagati, da najdejo svoja mesta. Odvijati se začne vsem poznani, a vendar prisrčen in vedno znova nov prizor, v katerem se otroci poglobijo v božično zgodbo in po svoje prikažejo lepoto božičnega dogodka. Bralka zgodbo bere, otroci pa dopolnjujejo pripovedovanje z dialogom. Nič ni narobe, če komu besede ne gredo gladko iz ust, ali pa če se zaradi pomanjkanja prostora na odru vse ne odvija tako kot bi se moralo. Za konec novorojenemu Jezuščku zapojejo še pesem Tam stoji pa hlevček, kar je vsem staršem, starim staršem in prijateljem v veliko veselje.

V drugem delu programa privabijo otroci na oder še Božička, tako da zapojejo nekaj znanih božičnih pesmi, kot na primer We Wish You A Merry Christmas. Božiček se pojavi v svoji značilni rdeče-beli obleki in obdari otroke z darili. Darila v zadnjem času kupijo in zavijejo kar starši sami, tako da ima kulturni odbor olajšano delo. Živzava pa še ne zmanjka. Otroci sedajo na kolena belobradega moža, le najmlajši se ga bojijo. Božično vzdušje dopolnita še lahko kosilo in dobro pecivo, ki ga mamice navadno prinesejo kar same.

Gospa Vera je vodilna sila božičnih otroških prireditev. Že leta organizira in s svojimi pomočniki koordinira vsa dogajanja od priprave oblačil in izdelovanja kulis do pisanja besedil in učenja otrok. Dela predano in z velikim veseljem. Njeno delo pa se s tem ne konča. Pri društvu je učiteljica folklorne, izdeluje plakate in napise, piše pa tudi pesmi. Vsi v društvu smo ji hvaležni za njeno neprecenljivo delo.

Vsako leto se božična zgodba odigra

malo drugače, vselej pa je sprejeta z velikim navdušenjem občinstva. Pregled skozi leta pa kaže tudi na drugačne spremembe. Spominjam se na primer Božiča, ko je vlogo Jezuščka odigral pravi pravcati dojenček. Neko drugo leto je gospa Vera sešila obleko za pravega Svetega Miklavža, ki naj bi nadomestil Božička, otroci, vajeni le Božičkove zunanosti, pa so ga opazovali z največjim začudenjem. Tudi dialog je bil dolga leta v slovenskem jeziku, kar pa zadnje čase žal ni več mogoče. Otroke je vedno težje zbrati in jih pridobiti, da bi sodelovali pri igrici, saj živimo Slovenci razkropljeni na vseh koncih in tudi izven velikega mesta. In nenazadnje pojenjujejo moči, saj so utrujeni tudi prostovoljci, ki so si dolga leta prizadevali, da bi ohranjali našo tradicijo kot pomemben del društvenega življenja.

A kljub temu dobro kaže, da se bo letos naša tradicija še nadaljevala. Pevski zbor se že pripravlja, da bo prepeval pri adventni maši in na božičnem koncertu, gospa Vera je tudi začela načrtovati igrico in otroci bodo kmalu pričeli z učenjem svojih vlog. Ob družbi rojakov bomo tako na teh prireditvah v veselju in pesmi podoživeli košček slovenskega Božiča.

Božični večer

Josip Stritar - Odlomek iz romana Gospod Mirodolski

Božični večer je bil. Božični večer! Mladenič, ki bivaš v tujem mestu, daleč od doma, daleč od svojih, tuji obrazi te srečujejo, tuje roke te strežejo, tuja govorica te spremlja povsod. Kolikokrat se ti je tožilo po domu, vendar sprijaznil si se z življenjem, vdal si se. Ali ko se bliža božični praznik, se ti zbudi v srcu nemir, zbudi hrepenenje po domu, v domačo deželo te vleče nevidna moč kakor ptiča na jesen v gorke južne kraje. Iz sijajnega mesta si želiš pod nizko, morebiti slamnato, ali vendar ljubo domačo streho. Mož, ki ga vodijo opravila po tujih deželah, je nesrečen, ako tega večera ne more preživeti na svojem domu z ženo in otroki. Vse leto je bil gospodar, oče: delal je, se trudil in skrbel za družino: nocoj ji bo svečenik.

Zgodnji mrak krije gore in dole; vse je tiho, tako praznično tiho kakor v tisti sveti, blaženi noči, ko se je rodilo rešenje človeštva, ko so peli nebeški angeli pastirjem na paši: "Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem!" S prazničnim belim prtom je pogrnjena zemlja in z jasnega neba se blešče prijazne zvezde. In čuj, iz bližnjega zvonika zadone božični zvonovi tako milo in tako ljubo; tako veselo in tako otožno; tako vabljivo in tako tolažno! To niso zemeljski glasovi; z onega sveta prihajajo, iz daljne, neznane dežele miru, kamor hrepene človeška srca iz solzne doline; mehko se razlegajo po molčeči dobri in skadko odmevajo v človeškem srcu. Kdor je čul v otročjih letih doma te blažene glasove, naj biva onkraj morja, na drugem koncu sveta, naj mu bo srce otrpelo v žalostnih skušnjah življenja; ko mu pride sveti večer, tedaj se

mu zbudi teh glasov spomin; zdi se mu, da mu zopet done, kakor so mu nekdanj doneli v nekdanji domovini, v srečni mladosti, ki je tako daleč, tako daleč za njim! Sladko domotožje ga obide; srce mu je mehko, otročje mehko in oči rosne.

V duhu se vidim doma. Večer je, sveti večer; vse tiho, zdaj zapojejo zvonovi. V hiši so zbrani oče, mati in otroci; prekrizajo se, oče vzame kropilo v roko, starejši otrok posodo z blagoslovljeno vodo, drugi nosi lonc z žerjavico; na njej se žge in kadi velikonočna oljka, lovorjevo perje in mačice; mlajši ima ključ v roki. In tako gredo od poslopja do poslopja, od shrambe do shrambe, v klet in žitnico in hlev. Kamor pridejo, vzame oče svečenik otroku ključ iz roke, odpre hram, pokadi in pokropi po vseh prostorih in kotih, potem zapre in izroči ključ otroku. O srečni čas, ko je še sam ključ nosil za očetom ali posodo s kadihom! Nobeno opravilo se mu ni zdelo tako imenitno, tako sveto kakor to; nobena vonjava mu ni dišala tako prijetno kakor božično kadilo! In ko so se vrnili potem v družinsko sobo, kako praznično, kako častljivo je stala tam v kotu velika javorova miza, z belim prtom pogrnjena! Na mizi je bil poprtnik, božični kruh, in oče je vzel nož, razrezal poprtnik ter ga delil družini. Mnoge matere kruh je jedel sin pozneje, okusil je morebiti, kar ima svet dobrega, ali tako v slast mu ni šla nobena jed, kar jih je užil. Po večerji so šli v cerkev k nočni službi božji. Tako niso nikoli prej ne pozneje vabili zvonovi, tako niso nikoli pele orgle, tako ljubo mu ni nikoli donela pesem kakor božična.

Pastirci vstanite, pogledat hitite!..

10. obletnica folklorne skupine Marjetica

Vladimir Urbanc

Slovenci v Montrealu se kljub težkim razmeram (izumiranju starejših članov in pomanjkanju novih priseljencev ter preseljevanju mladih družin v druge predele Kanade zaradi politične nestabilnosti, slabo plačanih služb in najvišjih davkov na osebni dohodek v Severni Ameriki) prizadevamo za promocijo slovenske kulture, slovenskega jezika, slovenskih šeg in navad. Med najbolj aktivnimi na tem področju vsekakor sodita tudi folklorni skupini Marjetica, ki je nedavno praznovala svojo 10. obletnico, in Rožmarin, ki bo drugo leto slavila 25-letnico.

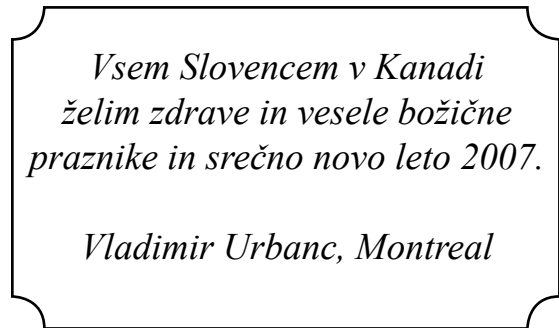
Plesna skupina Marjetica, ki jo vodita gospa Mary Jerebič-Horvat in gospa Maria Rupnik, je bila ustanovljena oktobra 1996. Okroglo obletnico te skupine smo proslavili na letošnjem Oktoberfestu 14. oktobra 2006 v dvorani slovenske župnije sv. Vladimira v Montrealu. Organizatorje in goste, ki so ta večer napolnili dvorano, so s svojim obiskom počastili slovenski veleposlanik Republike Slovenije v Ottawi g. Tomaž Kunstelj s soprogo in svetovalec pri slovenskem veleposlaništvu g. Boris Jelovšek s soprogo. Plesno skupino Marjetica, ki se je predstavila s plesi Drvarska koračnica, Vino je krivo in Račke, so navdušeni gledalci nagradili z burnim ploskanjem.

Plesna skupina Marjetica iz Montreala na slovenskem Oktoberfestu 14. oktobra 2006 v dvorani slovenske župnije sv. Vladimira

*Vsem Slovencem v Kanadi
želim zdrave in vesele božične
praznike in srečno novo leto 2007.*

Vladimir Urbanc, Montreal

Zahvala za uspešno delovanje te plesne skupine gre nedvomno mladim plesalcem in plesalkam, staršem, ki so otroke vozili na vaje, sponzorjem in prostovoljcem, ki so skupini preskrbeli narodne noše, predvsem pa voditeljicama Mary Jerebič-Horvat in Mariji Rupnik-Tkalec za njuno vztrajno in požrtvovalno prostovoljno delo.

Lep vzgled plesni skupini Marjetica je tudi plesna skupina Rožmarin, ki jo vodita zakonca Rogan in bo drugo leto slavila svoj srebrni jubilej.

Bo prva dama Kanade Slovenka?

Vladimir Urbanc

Slovenci v Kanadi ne kažejo veliko zanimanja za politiko, čeprav ima precej pripadnikov druge in tretje generacije visoke položaje v kanadski družbi in raznovrstne akademske naslove. Čeprav imamo Slovenci v Kanadi kar precej odvetnikov, ekonomistov in drugih strokovnjakov, se jih zelo malo odloča za politiko, tako da verjetno še dolgo ne bo Slovenca med kanadskimi provincijskimi in federalnimi poslanci.

Lahko pa se zgodi, da bo Slovenka postala prva dama Kanade. Janine Kriber, soproga novoizvoljenega voditelja liberalne stranke Stéphane Diona ima po očetu slovenske korenine. Njen oče je po poreklu avstrijski Slovenec. Med drugo svetovno vojno se je kot nemški vojak boril na ruski fronti, njegov oče pa je drugo svetovno vojno pretrpel v Dachau. Družina se je po letu 1950 preselila v Kanado.

Janine Kriber je skupno z možem štiri leta študirala v Franciji; njena mati je

francosko-kanadskega porekla. Oba sta bila univerzitetna profesorja na Université de Moncton v New Brunswicku, pozneje pa v Montrealu. Z možem imata iz Peruja posvojeno hčerko Jeanne.

Bo Janine postala prva dama Kanade? To se bo pokazalo na prihodnjih volitvah leta 2007. Če bi zmagala liberalna stranka, bi Stéphane Dion postal premier Kanade. Kot izgleda, ima veliko možnosti, saj so ankete javnega mnenja kanadskih volilcev decembra 2006 postavile liberalno stranko na prvo mesto.

**..Rad bi prodal svojo
NEPREMIČNINO V
SLOVENIJI, ampak kako?
Mi vam bomo pomagali, da prodate
svojo nepremičnino**

- Zemlja-parcela, hiša, stanovanje
- Apartma, kmetija, počitniška hiša

Pokličite nas, pošljite fax ali e-mail!
Imamo družinsko tradicijo

PALAČA
NEPREMIČNINE d.o.o.
Ul. 6. Junija 12A
SI-1295 Ivančna Gorica
GSM: 00 386 41 56 00 68
Tel: 00 386 1 78 78 040
fax: 00 386 1 78 78 348
e-mail: palaca@siol.net

**SPECIALIZING
IN NEW HOMES**
STEVE'S CARPENTRY
General Carpentry - Shingles
1579 Holburne Rd., Mississauga, ON L5E 2L7
Bus: 416-727-1419
Steve Muhič Home Tel./Fax 905-274-6782

Peterle kandidat za predsednika Slovenije

– Predsednik prve demokratično izvoljene slovenske vlade in dvakratni zunanji minister Lojze Peterle, ki je sedaj poslanec v Evropskem parlamentu, je najavil, da namerava kandidirati na volitvah za predsednika R Slovenije, in sicer s podporo skupine volilcev. Peterle ima podporo matične stranke Nsi, močno podporo pa ima tudi v gospodarskih krogih.

Visoka nagrada za Martino Batič -

Martina Batič, nečakinja torontskega župnika Tineta Batiča, je zmagovalka na svetu najzahtevnejšega tekmovanja za mlade zborovske dirigente. Martina, ki je diplomantka ljubljanske akademije za glasbo in podiplomantka Munchenske visoke glasbene šole, je v Upsalli in Stockholmu prejela prvo nagrado vredno 100.000 švedskih kron.

Odlikovanje nadškofu Francu

Krambergerju – Predsednik republike Janez Drnovšek je konec oktobra 2006 za izjemne usluge za Slovenijo na civilnem, kulturnem in humanitarnem področju ter za 25 let ordinariata mariborske škofije odlikoval mariborskega nadškofa Franca Krambergerja z zlatim redom za zasluge.

Slovenka v ameriškem senatu - Na letošnjih volitvah v ZDA 7. novembra je Amy Klobuchar na demokratiški listi premagala

svojega republikanskega tekmeca Marka Kennedyja. Tako je slovenska rojakinja postala prva izvoljena ženska senatorka države Minnesote, kjer so pred stoletjem in pol tako uspešno delovali slovenski misijonarji, in prva ameriška Slovenka izvoljena v zvezni senat ZDA. Pridružuje se tem doslej znanim senatorjem slovenskega rodu: Franku Lauschetu, Tomu Harkinu in Georgeu Voinovichu.

Problemi slovenske vojske

– Slovenska vojska se sooča s problemom nadomeščanja vojakov. Letos se je v Slovenski vojski zaposlilo 340 poklicnih vojakov, do 20. oktobra 2006 pa jo je zapustilo 321. V generalštabu SV priznavajo, da bo povečan odhod vojakov vplival na kakovostno izvajanje vseh nalog vojske v prihodnjem obdobju. Odhajajo namreč izkušeni vojaki, namesto njih pa zaposlijo nove brez izkušenj.

Generalni častni konzul

Jože Slobodnik

747 Browns Line, Toronto ON M8W 3V7

Tel: 416-201-8307

E-mail: joze197@aol.com

**Jože Slobodnik s soprogo Darjo
želi vsem rojakom vesele in zadovoljne
božične praznike ter srečno,
zdravo in uspešno novo leto 2007**

Matilda Vedlin

s. Kristina U., M.S

Matilda Vedlin, rojena Gašperin, se je rodila 12. marca 1913 leta v Avstriji očetu Francu in materi Magdaleni kot četrti in zadnji otrok v družini. Kmalu nato se je družina preselila v Domžale pri Ljubljani, Slovenija. Po poroki sta se z možem Valentinom leta 1949 priselila v Kanado in se naselila v Saint Thomas, ki leži južno od Londona, Ontario, kjer sta se jima rodila sin in hčerka.

Matilda se ni nikoli zaposlila, ampak je skrbela za dom in družino. Kako sta otroka in mož čutili mamino skrb, potrди tudi sin Anton, ki je bil navzoč pri najinem pogovoru in je nekajkrat priskočil na pomoč.

Ko z možem nista več mogla živeti sama, sta se 24. oktobra 1992 naselila v domu Lipa. Nista dolgo skupaj uživala jesen življenja, saj je mož Valentin po dveh letih umrl za rakom.

Na omari je postavljena violina. Go. Matildo vprašam, če še kaj zaigra. Pove, da je začela igrati violino, ko ji je bilo šest let in da je v šoli večkrat nastopila. »Tudi v domu Lipa sem večkrat zaigrala in tako sebe in druge razveseljevala. Opazila sem, da imate dober posluš in radi požete. Tudi jaz rada zapojem, če je kdaj kaj težko in se čutim osamljeno, ter si tako olepšam dan,« pravi ga. Matilda. Tudi zvečer, ko jo bolniške sestre pospremi v posteljo ali ko nanje čaka, si rada zapoje: »kadar zadnja ura prišla bo, Marija prosi za nas.«

Na vprašanje, kako se počuti v Domu, odgovarja: »Zelo dobro. Za vse

sem preskrbljena. Res lepo skrbijo zame. Nič mi ne manjka. Sin in hčerka me rada obiščeta in s seboj pripeljeta tudi vnuke. Tudi drugih obiskov in tople besede sem vesela. Hvala Bogu, da sem tukaj.«

V nadaljnjem pogovoru doda, da rada moli, poje in gre k sveti maši. Kadar delam v Domu, jo večkrat povprašam, če želi v kapelico k sveti maši. Rada odgovori: »Seveda,« in nato sklence roke in se pripravi na sveto mašo, pri kateri zbrano posluša, saj ji je vid tako opešal, da skoraj ničesar ne vidi.

Kljub njeni skoraj popolni slepoti je vesela in zadovoljna. Rada se družijo s sostanovalci in tistimi, ki so od zunaj in jih spozna po glasu.

Draga ga. Matilda, ostanite še naprej tako vedra, vesela in polna upanja, da bo jutrišnji dan boljši. Marija, kateri se radi priporočate, naj bo vaša pomočnica in priprošnjica v nebesih.

Zahvaljujem se tudi sinu Antonu za pomoč pri oblikovanju tega razgovora.

Bog z vami.

Društvo Slovenski dom

želi vsem članom,
sponzorjem in Slovincem
doma in drugod vesele Božične praznike
in srečno novo leto 2007

Božičnica

Dr. Anne Urbančič

It mattered very little if the tree in the living room appeared too skinny or a little lopsided. Mama and Tata always let us children help decorate it and its imperfections soon disappeared under the abundant ornaments, lights, tinsel, laughter and anticipation. A fat cat, bundled into a tightly wound comma, always slept under the tree. Over the years, the cats changed, but there was always one that lay near the jaslice. Our old manger-scene had all the familiar plaster characters: Mary and Joseph, an assortment of variously coloured angels, a few shepherds, a cow, a donkey and scattered sheep. We kept them all, even those animals who had lost a leg and had to be propped up against the stable wall for support. They all faced the manger in silent expectation.

The manger was empty. On Christmas Eve, after the bustle of dinner in a household of five children was over, Mama would gently lay the diminutive figure of baby Jesus into the manger. There settled over the house a feeling of hushed magic: blinking lights, Slovenian Christmas hymns, the silence of the snowy city as it slowly soothed itself down to this, the most wondrous holiday of the year. With the Christ-child in the manger, where he belonged, the family was complete. In our family, the children knew that the next few hours would bring family and friends, who belonged to our wide family circle. They would come with gifts and with their many stories of the past

and their hopes for the future. Only as an adult did I realize that the grown-ups found the same magic in Christmas as the children, and that it was the sense of belonging to these friends and family members that made it so.

Many years have passed. Another Christmas is upon us and still the magic of Christmas remains; perhaps it has been more commercialized today, but essentially it continues constant and irrefutable.

The focus of Christmas is often on children.

Melodie, Adrijana in Melissa

They remind us of our own childhood. Indeed, we have the immense obligation to connect them to our past: hard, easy, discouraged, hopeful. I recognized this responsibility as I observed my own Mama and Tata, now well into their 80's, watching with such great happiness as the youth and children's groups danced the traditional Slovenian steps at the Slovenian Farm near Bolton, Ontario. My parents did not only see the dancers swirling and twirling to the familiar polkas and waltzes; in the dancers, they recognized young people, who valued the past which Mama and Tata brought with them from Slovenia so many years ago. When I discovered that among the dancers there were three sisters who had trained with the group for several years, I was fascinated and wanted to know more about them and about their connections to Slovenia. The girls, Melodie (15 years old), Adrijana (12) and Melissa (almost 8) were all born in Canada to parents born in Canada and to grandparents born in Slovenia. So many years and so many kilometres separate the girls from the country of their ancestors. I wondered what excited them about keeping their Slovenian heritage.

When I met the three for this interview, they told me that, although they do not speak Slovenian, they are truly proud of their roots. This is an aspect of their lives that they see not only in their dancing but is with them constantly in their close interaction with their grandparents. Nono Silvo and Nona Zorka are their mother's parents. Nono Pepe and Nona Lilijana are the parents of their Dad. Melissa, affectionately called Missy, tells me how truly special her grandparents are and how much they have taught her. From them she has learned a few Slovenian words, especially the

most delicious ones: potica, štrudelj, sladoled and her favourite, krompir. She has learned Slovenian nursery rhymes and finger games as well as some songs. Her favourite is Na planinah.... Melissa is shy initially, but later happily shares her experiences as one of the youngest dancers. The steps appeared difficult when she first began to dance. The hardest was the polka, with its confusing 1-2-3, 1-2-3, 1-2-3 pattern. She amazed me with how much she knows about the tradition of her dance costume. She wears a variation of the Slovenian national dress, not yet a real Narodna noša, because she is still little. The costume is very hot when she dances, especially the thick cotton "bubble" socks, which Nona Zorka brought back from Slovenia. She tells me that dancing also allows her to travel to see where other Slovenian Canadians live. Melissa proudly adds that she would like to teach the Slovenian dances to her friends at school.

Just as Melissa, the other girls, Melodie and Adrijana, would love to go to Slovenia to see where their grandparents lived as children. Mel and Adrie are the expert dancers of the family; they have belonged to the same group for seven years. They described their first hesitant experience in joining the club, both of them anxious that everyone else might speak Slovenian while they didn't understand anything. They persevered, especially because Mel wanted so much to do the "flying" steps where the dancers spin in the air and appear airborne. Mel's biggest disappointment was her first costume with its cumbersome skirt. "But", she said confidently and with a big smile on her face, "then we started to spin." The skirt lifted perfectly and miraculously spun and spun. Like Melissa, Adrie and Mel know much about

their noše, how they are made, the materials they are made of, the symbolism of the pieces. For example, they describe their headpieces: Mel wears one with a wheat design; Adrie's embroidery has intertwining grape leaves. By sheer coincidence, the two hats could not be more appropriate since, in Slovenia, the family patronymic was "Malnarjevi" (wheat millers). But today, the family grows grapes and works a winery. Both girls carry special parasols brought from Ljubljana. Mel also wears a special scarf over her shoulders as part of her costume, an antique now since it belonged to her great grandmother, Fani, Nono Pepe's mother, who died many years before the girls were born.

I ask the two older girls what being of Slovenian heritage means to them. They answer quickly and confidently. Adrie points out that she is very proud to be of Slovenian descent, and recently asked her teachers and friends to spell her name in the Slovenian manner, with a "j": Adrijana. Mel adds that she insisted on correcting some mistaken information that teachers at school gave about Slovenia (she was particularly adamant to make sure they distinguished between Slovenia and Slovakia). Both girls have brought their Narodne noše into the classroom for presentation as in-class projects. Adrie's presentation of Slovenian dances enjoyed so much success that the teacher asked her to repeat it as part of her gym class curriculum. Of course, that meant that mom had to get up early that day. At 7:30 AM, she was outside in the backyard, barbecuing ...čevapčiče for a class snack after the physical education class. Needless to say, there were no leftovers.

As the girls eagerly tell me more, including

stories they have heard from their grandparents about Slovenia, their genuine interest and affection for a country that is two generations removed from them, makes itself felt. Melodie tells me that from Nono Silvo she has received his love of the outdoors and his amazing gift of story telling. But she and Adrie and Missy have received much more. From their parents, who care deeply about a heritage that they themselves did not grow up in, the girls have received the gift of extended family: cousins and aunts and uncles who welcome them from far away and wait for them to discover Slovenia for themselves. Through their stories about their own pasts and by teaching them of Slovenian traditions, the parents and grandparents of Mel, Adrie and Melissa have also given them the gift of knowing about their heritage. But, in addition, they have given the girls the most precious gift one can give a child. It is the gift of belonging.

To all of you who read this column, and on behalf of all the volunteers of the Canadian Slovenian Historical Society, my very best wishes to you and your families in this special Christmas season. ***Vesele Božične praznike in srečno novo leto 2007.*** Look for exciting news about the "**Povejte nam kaj**" Oral History Project, which will take place at Dom Lipa on Mar. 25, 2007. Come join us to tell us about your first months in Canada or to tape the storytellers. You may contact the CSHS at:

Canadian Slovenian Historical Society c/o Dom Lipa 52 Neilson Dr. Etobicoke, ONT M9C 1V7

e-mail: cshs@look.ca Or email the archivist, Nichole: vonkn@smh.toronto.on.ca or nickvonk@hotmail.com

Zapustili so nas

+ Zvone Hrastnik

Anica Resnik

Zvone Hrastnik je v nedeljo 29. oktobra zapustil ta svet in svoje življenjske prijatelje ter odšel na zadnje potovanje v večno deželo..

Januarja 1926 je bil pokojni rojen v Ljubljani, se šolal v realni gimnaziji za Bežigradom in se znašel sredi težkih časov, ki so mu preprečili nadaljnji študij v Ljubljani. V prvih dneh maja 1945 je šel svobodo in mir iskat čez Karavanke v Avstrijo, se rešil partizanskega zapora in pobegnil v Italijo. V taboriščih Senegalia in Servigliano se je izkazal za dobrega delavca in kuharja, kar mu je pomagalo do dobre službe v domu ameriškega oficirja. Z njegovo pomočjo je Zvone v prostem času začel obiskovati univerzo v Rimu. Zanimala ga je glazba, gledališka umetnost (drama in opera).

Leta 1949 je odšel v Kanado na enoletno delo na kmetiji v Alberti. Tam je srečal Jožeta Pogačarja. Po končanem obveznem in težkem delu v Edmontonu sta skupaj odšla v Ottawa in zvedela, da se v Torontu zbira mlada slovenska družba iz mnogih evropskih begunskih taborišč. Nekaj predvojnih slovenskih naseljencev v Torontu je odprlo svoje domove brezdomcem in razumelo njihovo trpljenje in pričakovanja. Med njimi je bila družina Papeževe mame in njenih treh hčera na Sylvan Ave. Tam so v letih 1949, 1950 v nedeljskih popoldnevih po maši v italijanski cerkvi Mount Carmel nastajala življenjska prijateljstva. Tam so v letu 1949 bile prve poročne gostije, prva skromna stanovanja, objem doma, ki smo ga tragično izgubili...

V hiši na Sylvan Ave. sta Zvone in Jože našla življenjske prijatelje Toneta Seljaka, Zdeneta Vižintina in Rikota Ziernfelda. Novo življenje se je začelo, novo delo, novi načrti. Za

višjo izobrazbo ni bilo več časa. Nova dežela je čakala mlade moči v industriji in gospodarstvu. Zvone je dobil delo v tovarni lešnikov (Planters Peanuts). Po nekaj letih je nastopil službo v Toronto Dominion Bank in tam ostal do upokojitve.

Zvone Hrastnik je bil ustanovni član prve slovenske banke J. E. Krek, solastnik smučišča Old Smokey in zvest član župnije Marije Pomagaj, prijetne in mirne narave, obdarovan s čutom za umetnost in fotografiranje. Torontska slovenska skupnost je bila njegova širša družina, ostal je samski. Bil je član Kodak kluba, kjer je razstavljal svoja dela, prejel tam mnogo nagrad in prvih mest. S kamero je potoval po vsem svetu, odkrival lepoto in zgodovino dežel in krajev. S svojimi skioptičnimi predavanji o grških samostanih, o Turčiji in Prednji Aziji, prvih krščanskih krajih itd. je širil znanje iz kulturnega obzorja udeležencem na župnijskih sestankih.

Pred nekaj leti mu je zdravje začelo pešati. Pojavil se je rak in nazadnje Zvonetu zaprl pot k redni nedeljski maši in srečanju pri Mariji Pomagaj. Zadnje tedne je preživel v Grace Hospital, kjer je uredil svoje zemske zadeve. Mogočno zbirko svojih povečanih fotografij je daroval Domu Lipa.

Maša zadušnica pri Mariji Pomagaj v soboto, 4. novembra je bila lepo obiskana. Po maši – v dvorani pri njegovih slikah smo se s pokojnim prijateljem zadnjikrat v duhu srečali. Takrat je bila njegova žara že na poti domov k staršem na ljubljanskih Žalah. Dragi Zvone, počivaj mirno v domači zemlji.

President's report at the 50th Annual General Meeting

Dear Members,

On behalf of the Board of Directors, I am pleased to report to you on another successful year for our Credit Union, this concluding the 49th year of operation.

Stability & Strength

Our performance continues to display a steadiness in operation and cost control while maintaining a competitive position. We experienced a modest 4% growth of \$2.8 million and we have attained \$73.8 million in assets. With prudent management our operating costs increased slightly over last year's level. We approved \$8.6 million in loans to members. Our net income of \$352,000 for the year further strengthened our reserves and includes a patronage dividend due to the gain on the sale of our Manning building. This dividend will be paid out in January.

Our membership is spread evenly across all ages to which we accepted 104 new membership accounts in the past year. Together with our Board, management and audit personnel, we keep vigilance on internal controls.

Planning And Leadership

As part of our ongoing responsibility during the year, the Board establishes and reviews the Credit Union's business plan and appropriate policies and procedures for

the purposes of monitoring the performance of the Credit Union. Our monthly meetings with management and our annual planning sessions with staff serve to identify key strategies to keep our Credit Union strong and as your financial center of choice. We are also placing a greater emphasis on education and training for our Board and staff especially in this era of heightened corporate responsibility and a very competitive financial marketplace.

New Services

Electronic banking has changed the way we transact business. Last year, we implemented Internet banking for our members free of service charges. Our website continues to be very popular. Currently we are averaging 1,500 visitors per month. The on-line bill payment feature via Telpay has received many compliments, as has our link to live radio and TV broadcasts from Slovenia.

Community Support

A credit union is community oriented with a goal to support the growth of the community it serves. The strength of our credit union lies in its membership and the strength of our membership lies within the community. Slovenia Credit Union continues to support and sponsor various clubs and organizations such as the: Slovenian School, Dom Lipa, the radio hour, Scouts and Guides, the Slovenian Missions and various Slovenian Farm Youth

Bill Stajan presenting the Slovenia Credit Union Award to Stane Kranjc

Tournaments. We try to give back to the community within which we work. In keeping with our annual tradition, this year's Slovenia Credit Union Award was given to Mr. Stane Kranjc for his dedicated efforts and longstanding contributions to numerous

Slovenian organizations. We would also like to congratulate him on his recent election to represent all Canadian-Slovenians as a parliamentarian in the Republic of Slovenia.

Thank You For Your Loyalty

A large part of our success during the past year is derived from our hardworking staff and volunteers on the Board and Audit Committee. Ultimately, though, it is the loyalty of our members that has helped us achieve all that we have as a financial co-operative. We look forward to celebrating our 50th anniversary with you in the coming year.

Bill Stajan, President

Zaključek poslovne dobe 2006

50. občni zbor *Hranilnice in posojilnice Slovenia* se je vršil v nedeljo, 26. novembra 2006 v cerkveni dvorani na 739 Browns Line, Toronto. Predsednik **Bill Stajan** je pozdravil 222 navzočih članov ter ugotovil sklepčnost. V začetni molitvi smo se spomnili umrlih članov v preteklem letu. Po napovedi dnevnega reda so bili izvoljeni trije skrutinatorji. Tajnica Betty Kolenko je prebrala zapisnik zadnjega občnega zbora in ta je bil sprejet.

Sledila so poročila. Predsednik **Bill Stajan** je opisal delo in odgovornost upravnega odbora med letom in se zahvalil vsem odbornikom in uslužbencem za njihovo vestno delo in pomoč k letošnjemu uspehu.

Upravnik/blagajnik **Peter Markeš** je podal finančno poročilo ob koncu poslovne dobe. Dodali smo 352 tisoč dolarjev v rezervo. Spet smo doživeli rast in dobroimetje povečali na 74 milijonov. Posojilni uradnik **Janez Šparovec** je poročal, da je bilo med letom izdanih 96 novih posojil v skupni vrednosti 8.6 milijonov dolarjev. Nato je načelnica nadzornega odbora **Jožica Laszutko** sporočila članom, da so poslovne knjige vodene točno in skrbno. Zunanja pregledniška firma Grant Thornton je tudi potrdila uspešno delo v tej poslovni dobi. Vsa poročila so bila sprejeta in zapisana v zapisnik.

Pred volitvami se je predsednik **Bill Stajan** zahvalil odbornikoma **Jožetu Škulju** in **Poldetu Benku** za njuno dolgoletno delo v upravnem in nadzornem odboru in jima izročil skromni darili in spominski plaketi v priznanje za več kot 40 let zvestega dela v naši Hranilnici.

V upravni odbor je bila na novo izvoljena **Lori Cimerman**, ponovno pa **Val Končan** in **Rosemary Pavlič**. V nadzorni odbor je bila na novo izvoljena **Marika Žigon**. Po volitvah je sledil bogat srečolov in malica z družabnim kramljanjem.

Predsednik Bill Stajan se zahvaljuje Poldetu Benku za njegovo dolgoletno delo

Nerešeno romsko vprašanje v Sloveniji

Dr. France Habjan

V zadnjem času se v Sloveniji dogajajo čudne stvari v zvezi z Romi v Ambrusu v Suhi krajini. Že pred štiridesetimi leti se je v Ambrusu utaborila romska "velika družina" Strojanov. Romi še vedno bistveno živijo nomadsko življenje, nimajo stalnih bivališč, so brez stalne zaposlitve in njihovi otroci navadno ne hodijo v šole. V Sloveniji so večje romske skupnosti v Prekmurju, Beli krajini, v okolici Novega mesta in Suhi krajini. Znano je, da romskega vprašanja niso utegnili rešiti ne v stari avstro-ogrski državi, ne v kraljevi in Titovi Jugoslaviji, niti ne v prvih dvanajstih letih v Republiki Sloveniji. Značaj Romov namreč ne pozna temeljnih pravic lastnine. Prvotno so se Romi preživljali s prosjačenjem, s krajo poljskih pridelkov in domačih živali in reči je treba, da so se temu stanju ljudje kar privadili. Z leti pa se je začel romski tabor v Ambrusu

predajati tudi hujšim aktivnostim, kot vlomom in kraji starejših občanov, župnišč in ambruskih krajanov na splošno, prišlo je tudi do poskusa uboja Jožeta Šinkovca iz Ambrusa, ko je branil vlom v svojo zidanico. Lani je policija v njihovem taboru zasegla tudi večjo količino orožja in mamil. V Suhi krajini je prišlo do stanja, da so se krajanji pričeli organizirati v krajevne zaščitne

Romka

straže, ki naj bi branile njihovo lastnino.

Ob teh dogodkih se je slovenska oblast začela zavedati resnosti položaja ter pričela reševati romsko vprašanje, predvsem slučaj v Ambrusu. Vlada je v ta namen ustanovila posebno komisijo, ki jo je vodil minister za šolstvo in šport dr. M. Zver. Da bi vsaj za začetek omilila in delno rešila ambruško vprašanje, je komisija veliko družino Strojanov začasno preselila preko Ivančne gorice v Postojno. Ob preselitvi pa je nastal mogočen "krik in vik" slovenskih medijev, češ da jim oblast krati človeške pravice in da naj se policija ne vmešava v reševanje romskega vprašanja.

Osupljivo je tudi dejstvo, da je občutiti iz napadov medijev na sedanjo oblast nekdanjo politično miselnost, ki je med revolucijo čisto na ne-etičen način reševala romsko problematiko. Slučaj vasi Kanižarica v Beli krajini nam to pokaže. Neutemeljeni

medijski napadi so ministra dr. M. Zvera prisilili h komisijskemu odstopu. Velja pa poudariti, da je danes težko najti javno osebo, ki bi imela toliko poštenosti in dobre volje, kot jo ima prav odstavljeni minister. Vlada je za novega predsednika komisije takoj imenovala ministra za okolje dr. Janeza Podobnika, ki bo skušal najti novo lokacijo za Rome. Komisija ima tudi nalogo, da zagotovi družini Strojanov normalne življenjske pogoje, otroke pa bo treba brezpogojno pošiljati v šolo. Del Strojanove velike družine se je 1. decembra skušal vrniti v Ambrus, vendar jih je policija zavrnila in jih poslala nazaj v Postojno. Dejstvo je, da se Slovenija pri vsej dobri volji tega problema ne bo mogla odkrižati kar čez noč. Romom sedaj nudi država socialno pomoč. Presenetljivo je tudi dejstvo, da nekateri "vplivni" Slovenci skušajo reševati svetovna krizna žarišča, svojega pa ne morejo.

KONZULARNE URE

Boris Jelovšek, svetovalec na veleposlaništvu RS v Ottawi obvešča rojake, da so konzularne ure v Torontu navadno vsako prvo in tretjo sredo v mesecu od 13.00 do 17.00 ure v prostorih Generalnega konzulata na 747 Browns Line, Etobicoke (v stavbi Krekove banke, drugo nadstropje).

Letos bodo konzularne ure izven veleposlaništva Republike Slovenije v Torontu v sredo, 20. decembra od 13.00 do 17.00 in v četrtek, 21. decembra od 9.00 do 10.30, v Hamiltonu v četrtek, 21. decembra od 12.00 do 15.00 ure v prostorih Villa Slovenia, V januarju 2007 konzularne ure v Torontu prvo sredo v mesecu odpadejo zaradi praznikov. Konzularne ure bodo zopet v sredo, 18. januarja od 13.00 do 17.00 ure v Torontu in v četrtek, 19. januarja od 12.00 do 15.00 ure v Hamiltonu.

Za vse nujne zadeve se lahko obrnete na Veleposlaništvo Republike Slovenije v Ottawi, tel.: 1-613-565-5871, fax 1-613-565-5783, E-mail: vot@mzz-dkp.gov.si

ali pa pokličite svetovalca Borisa Jelovška na tel. številko 1-613-850-3600

Konzulat New Brunswick - Dr. Ginette Gagne Koch

93 Victoria St., Moncton, New Brunswick, E1C 1P6 - Tel: 506-861-0300, Fax: 506-383-6833

Konzulat Britanska Kolumbija - Dr. Branko Palčič

601 West Broadway, Suite 200 Vancouver, BC V5Z 4C2 - Tel: 604-877-6000 ext. 3037

Spored prireditev Od 31. decembra 2006 do 4. marca 2007			
Datum	Kraj	Informacije	Prireditev
December			
31.	Lipa Park	905-685-4149	Silvestrovanje
	Bled Planica 13	905-544-2464	Silvestrovanje
	Holiday Gardens	416-282-4050	Silvestrovanje
	Sava	519-884-4736	Silvestrovanje
	Župnija Brezmadežne	416-255-2721	Silvestrovanje
	Župnija sv. Gregorija Velikega - Hamilton	905-561-5971	Silvestrovanje
2007			
Januar			
13.	Browns Line	905-625-5485	Prekmurske Koline
27.	Browns Line	416-255-2721	Skavtski banket
	Lipa Park	905-685-4149	Lovski banket
Februar			
9.	VSKO - Browns Line		Kulturni dan
10.	VSKO - Browns Line		Slovenski. filmi za šolsko mladino
	SHAC - Browns Line		Lovski banket
11.	VSKO - Browns Line		Slovenski filmi za starejše
	Lipa Park	905-685-4149	Kulturni dan
17.	Slovensko letovišče - Browns Line	905-238-5710	Pustni banket
18.	VSKO - Browns Line		Slovenski filmi za starejše
Marec			
4.	Browns Line	416-255-2721	Misijonska tombola

Radio GLAS kanadskih Slovencev
 Oddaja vsako nedeljo od 5h do 6h zvečer
 na CHIN 100.7 FM

*Vsem poslušalcem radia želimo vesele božične praznike
 in srečno novo leto*

*Vesel Božič in
 blagoslovljeno
 novo leto 2007*

*Blagoslovljene božične praznike
in srečno novo leto 2007*

KREK SLOVENIAN
CREDIT UNION LTD.

747 Browns Line, Toronto 416-252-6527 www.krek.ca